

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 19.10.2011
COM(2011) 658 τελικό

2011/0300 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές και
την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1364/2006/ΕΚ**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2011) 1233 τελικό}

{SEC(2011) 1234 τελικό}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Αιτιολόγηση και σκοποί της πρότασης

Για να υλοποιηθούν οι βασικοί στόχοι της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης σχετικά με την ανταγωνιστικότητα, τη βιωσιμότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού, απαιτούνται σημαντικές προσπάθειες για τον εκσυγχρονισμό και την διεύρυνση των ενεργειακών υποδομών της Ευρώπης, καθώς επίσης και τη διασυννοριακή διασύνδεση των δικτύων.

Για το λόγο αυτό, στην ανακοίνωση με θέμα τις προτεραιότητες σε θέματα ενεργειακών υποδομών για το 2020 και μετέπειτα¹ που εξέδωσε η Επιτροπή στις 17 Νοεμβρίου 2010, διατυπώνεται το αίτημα κατάρτισης νέας πολιτικής της ΕΕ για τις ενεργειακές υποδομές με στόχο τον συντονισμό και τη βελτιστοποίηση της ανάπτυξης των δικτύων σε ολόκληρη την Ευρώπη. Στην ίδια ανακοίνωση επιβεβαιώνεται, ειδικότερα, η ανάγκη αναθεώρησης της υφιστάμενης πολιτικής για τα διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας (ΔΕΔ-Ε) και του σχετικού χρηματοδοτικού πλαισίου.

Μια νέα πολιτική στον τομέα αυτόν είναι κρίσιμης σημασίας για να διασφαλιστεί ότι η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών θα καταστεί λειτουργική, θα ολοκληρωθεί η εσωτερική ενεργειακή αγορά και θα υπάρξει σύνδεση με τις απομονωμένες περιοχές, θα υλοποιηθούν εναλλακτικές οδοί εφοδιασμού και μεταφοράς, καθώς και εναλλακτικές πηγές ενέργειας και θα αναπτυχθούν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε βαθμό που θα μπορούν να ανταγωνιστούν τις παραδοσιακές πηγές ενέργειας, όπως τόνισε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2011.

Στις 29 Ιουνίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση με τίτλο «Προϋπολογισμός για την Ευρώπη 2020» σχετικά με το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (2014-2020)², στην οποία προτείνει τη δημιουργία της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη» για την προώθηση των ενεργειακών και ψηφιακών υποδομών προτεραιότητας, καθώς και των υποδομών μεταφορών με ενιαίο κονδύλιο 40 δις ευρώ, από τα οποία 9,1 δις ευρώ θα αφορούν την ενέργεια³.

Η παρούσα πρόταση καθορίζει τους κανόνες για την έγκαιρη ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ενεργειακών δικτύων με στόχο την επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής που κατοχυρώνονται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, την εγγύηση της ασφάλειας του εφοδιασμού στην Ένωση, την προώθηση της ενεργειακής αποδοτικότητας και της ανάπτυξης νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και την περαιτέρω διασύνδεση των ενεργειακών δικτύων.

Ειδικότερα, στόχος του παρόντος κανονισμού είναι η πλήρης ενοποίηση της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, μεταξύ άλλων διασφαλίζοντας ότι κανένα κράτος μέλος δεν θα είναι απομονωμένο από το ευρωπαϊκό δίκτυο. Επίσης, συμβάλλει στη βιώσιμη ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος δίνοντας στην Ένωση τη δυνατότητα να υλοποιήσει τους

¹ COM(2010) 677.

² COM(2011) 500/Ι τελικό και COM(2011) 500/ΙΙ τελικό (Δελτία πολιτικής).

³ Όλα τα ποσά αφορούν τις τιμές του 2011.

στόχους της μειώνοντας κατά 20% τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου⁴, αυξάνοντας κατά 20% την ενεργειακή απόδοση και αυξάνοντας στο 20% το μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην τελική κατανάλωση ενέργειας μέχρι το 2020, διασφαλίζοντας παράλληλα την ασφάλεια του εφοδιασμού και την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών.

Επιδιώκοντας τους στόχους αυτούς, η παρούσα πρόταση συμβάλλει στην ευφυή, βιώσιμη και χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς ανάπτυξη και ωφελεί ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση στον τομέα της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.

Για το στόχο αυτό, η εν λόγω πρωτοβουλία προσδιορίζει για την περίοδο έως το 2020 και μετέπειτα έναν περιορισμένο αριθμό διευρωπαϊκών διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας που αφορούν τα δίκτυα ηλεκτρισμού και αερίου, καθώς επίσης και τις υποδομές μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα, για τις οποίες δικαιολογείται περισσότερο η ανάληψη δράσης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περαιτέρω στόχος του κανονισμού είναι η υλοποίηση αυτών των προτεραιοτήτων με τους εξής τρόπους:

- εξορθολογισμός των διαδικασιών χορήγησης αδειών, ώστε να μειωθεί η διάρκειά τους στην περίπτωση έργων κοινού ενδιαφέροντος και να αυξηθεί η συμμετοχή και η αποδοχή του κοινού σε ό,τι αφορά την υλοποίηση των έργων αυτών,
- διευκόλυνση της ρυθμιστικής μεταχείρισης των έργων κοινού ενδιαφέροντος που αφορούν την ηλεκτρική ενέργεια και το αέριο επιμερίζοντας το κόστος ανάλογα με τα παρεχόμενα οφέλη και διασφαλίζοντας ότι η απόδοση συνάδει με τους υφιστάμενους κινδύνους,
- εξασφάλιση της υλοποίησης των έργων κοινού ενδιαφέροντος μέσω της παροχής στήριξης που βασίζεται στην αγορά και άμεσης χρηματοδοτικής στήριξης από την ΕΕ. Αναφορικά με το τελευταίο αυτό ζήτημα, η πρόταση παρέχει τη βάση για την επιλεξιμότητα των έργων κοινού ενδιαφέροντος για χρηματοδοτική στήριξη από την ΕΕ στο πλαίσιο της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη», που αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής νομοθετικής πρότασης.

Η πρόταση αποτελεί προτεραιότητα στρατηγικής σημασίας στο πρόγραμμα εργασιών της Επιτροπής για το 2011.

Γενικό πλαίσιο

Η πρόκληση της διασύνδεσης των ενεργειακών μας υποδομών και της προσαρμογής τους στις νέες ανάγκες είναι μείζονος σημασίας, επείγουσα και αφορά όλους τους τομείς ενέργειας.

Τα δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει να αναβαθμιστούν και να εκσυγχρονιστούν, ώστε να ανταποκριθούν στην αυξανόμενη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας λόγω της σημαντικής αλλαγής στο σύνολο της ενεργειακής αλυσίδας αξίας και το ενεργειακό μείγμα. Επιπλέον, τα δίκτυα θα πρέπει να επεκταθούν και να αναβαθμιστούν κατεπειγόντως, μεταξύ άλλων μέσω των λεωφόρων ηλεκτρικής ενέργειας, με στόχο την ενοποίηση της αγοράς και τη διατήρηση των υφισταμένων επιπέδων ασφαλείας του συστήματος, αλλά ειδικότερα για τη μεταφορά και εξισορρόπηση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, παραγωγή που αναμένεται να υπερδιπλασιαστεί κατά την περίοδο 2007-2020. Παράλληλα, η επίτευξη

⁴ 30%, εάν υπάρχουν οι σωστές συνθήκες

των στόχων της ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας για το 2020 σε δίκτυα μεταφοράς και διανομής, ιδίως μέσω της τεχνολογίας της πληροφορίας και των επικοινωνιών, δεν είναι εφικτή χωρίς περισσότερη καινοτομία και ευφυΐα στα δίκτυα, τόσο σε επίπεδο μεταφοράς όσο και διανομής.

Με την προϋπόθεση της ασφάλειας του εφοδιασμού του, το φυσικό αέριο θα συνεχίσει να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο ενεργειακό μείγμα της ΕΕ στο μέλλον και η σημασία του αερίου ως εφεδρικού καυσίμου για την μεταβλητή παραγωγή ηλεκτρισμού είναι δυνατόν να αυξηθεί. Μεσοπρόθεσμα οι μειούμενοι ενδογενείς συμβατικοί πόροι φυσικού αερίου απαιτούν πρόσθετες, διαφοροποιημένες εισαγωγές. Τα δίκτυα αερίου αντιμετωπίζουν επιπλέον απαιτήσεις ευελιξίας στο πλαίσιο του συστήματος, την ανάγκη αμφίδρομων αγωγών, αυξημένης ικανότητας αποθήκευσης και ευέλικτου εφοδιασμού, συμπεριλαμβανομένου του υγροποιημένου (ΥΦΑ) και του συμπιεσμένου φυσικού αερίου (ΣΦΑ).

Δεδομένου του ρόλου του πετρελαίου στο ενεργειακό μείγμα των επόμενων δεκαετιών, η διασφάλιση του αδιάκοπου εφοδιασμού με αργό πετρέλαιο των περικλειστων χωρών της ΕΕ που βρίσκονται στην κεντροανατολική Ευρώπη, οι οποίες εξαρτώνται επί του παρόντος από περιορισμένες οδούς εφοδιασμού, είναι στρατηγικής σημασίας.

Τέλος, η τεχνολογία δέσμευσης και αποθήκευσης άνθρακα (CCS) θα μπορούσε να μειώσει σε μεγάλο βαθμό τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, παρέχοντας παράλληλα τη δυνατότητα χρήσης ορυκτών καυσίμων, τα οποία θα εξακολουθήσουν να αποτελούν σημαντική πηγή για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας κατά τις επόμενες δεκαετίες. Η μελλοντική ανάπτυξη ενός διασυννοριακού δικτύου μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα απαιτεί βήματα που θα πραγματοποιηθούν πλέον στο πλαίσιο του σχεδιασμού και της ανάπτυξης υποδομών σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Σε έκθεση που υπέβαλε στο Συμβούλιο Ενέργειας του Ιουνίου 2011⁵, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι συνολικές ανάγκες επενδύσεων σε ενεργειακές υποδομές ευρωπαϊκής σημασίας έως το 2020 θα ανέλθουν στα 200 δις ευρώ:

- περίπου 140 δις ευρώ για συστήματα μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος υψηλής τάσης, τόσο σε χερσαίες όσο και σε υπεράκτιες εγκαταστάσεις, αποθήκευση και εφαρμογές ευφυών δικτύων στο επίπεδο της μεταφοράς και της διανομής,
- περίπου 70 δις ευρώ για αγωγούς μεταφοράς αερίου υψηλής πίεσης (για την είσοδό του στην ΕΕ και την κυκλοφορία του μεταξύ των κρατών μελών), αποθήκευση, τερματικούς σταθμούς υγροποιημένου/συμπιεσμένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ/ΣΦΑ) και υποδομές αντίστροφων ροών,
- περίπου 2,5 δις ευρώ για υποδομές μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα.

Τα ποσά των επενδύσεων για την περίοδο 2011-2020 θα αυξηθούν κατά 30% για το αέριο και έως και 100% για την ηλεκτρική ενέργεια σε σχέση με τα τρέχοντα επίπεδα. Η πρόκληση και ο επείγων χαρακτήρας των επενδύσεων διαχωρίζει σαφώς τις ενεργειακές υποδομές από τις υποδομές άλλων τομέων, καθώς τα ενεργειακά δίκτυα αποτελούν προϋπόθεση για την επίτευξη των στόχων για την ενέργεια και το κλίμα μέχρι το 2020, καθώς επίσης και των πιο μακροπρόθεσμων στόχων σχετικά με το κλίμα.

⁵ SEC (2011) 755..

Τα βασικά προσδιορισθέντα εμπόδια, που με βάση τις συνήθεις υποθέσεις αποτρέπουν τις επενδύσεις αυτές ή τις καθυστερούν κατά πολύ πέρα από την προθεσμία του 2020, αφορούν προβλήματα σχετικά με τη χορήγηση αδειών (χρονοβόρες και αναποτελεσματικές διαδικασίες χορήγησης αδειών, εναντίωση της κοινής γνώμης), τις κανονιστικές ρυθμίσεις (το πλαίσιο δεν είναι προσανατολισμένο στην υλοποίηση των ευρωπαϊκών προτεραιοτήτων σε ό,τι αφορά τις υποδομές) και τη χρηματοδότηση (περιορισμένες χρηματοδοτικές δυνατότητες για τους φορείς εκμετάλλευσης, έλλειψη προσαρμοσμένων χρηματοδοτικών μέσων και επαρκούς στήριξης).

Ισχύουσες διατάξεις

Το πλαίσιο ΔΕΔ-Ε αναπτύχθηκε και διαμορφώθηκε κατά τη δεκαετία του 1990 μέσω των διαδοχικών κατευθυντήριων γραμμών για τα ΔΕΔ-Ε και τον αντίστοιχο κανονισμό με αντικείμενο τη χρηματοδότηση. Οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τα Διευρωπαϊκά Δίκτυα Ενέργειας⁶ περιελάμβαναν περίπου 550 έργα επιλέξιμα για κοινοτική στήριξη, ταξινομημένα στις εξής τρεις κατηγορίες: έργα ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος (συνολικά 42), έργα προτεραιότητας και έργα κοινού ενδιαφέροντος. Τα έργα αυτά καλύπτουν μόνο τις υποδομές ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου. Στην έκθεση για την εφαρμογή του πλαισίου ΔΕΔ-Ε κατά την περίοδο 2007-2009⁷, η οποία δημοσιεύθηκε τον Απρίλιο του 2010, διατυπώνεται το συμπέρασμα ότι, παρόλο που συνέβαλε θετικά στα επιλεγμένα έργα αυξάνοντας την πολιτική προβολή τους, η πολιτική αυτή στερείται εστίασης, ευελιξίας και προσέγγισης από την κορυφή προς τη βάση (top-down) για την αντιμετώπιση των εντοπισμένων ελλείψεων στις υποδομές.

Ο εκδοθείς την 20^η Ιουνίου 2007 κανονισμός για την χρηματοδότηση των ΔΕΔ⁸ καθορίζει τους όρους συγχρηματοδότησης έργων ΔΕΔ-Ε με προϋπολογισμό 155 εκατ. ευρώ για την περίοδο 2007-2013. Ωστόσο, οι χρηματοδοτικοί πόροι και η διαμόρφωση του προγράμματος ΔΕΔ-Ε αποδείχθηκαν ανεπαρκείς υπό το πρίσμα της μεταστροφής προς ένα ενεργειακό σύστημα χαμηλής περιεκτικότητας σε άνθρακα και, συνεπώς, τη σημαντική εξέλιξη και τις επενδύσεις που απαιτούνται για τις ενεργειακές υποδομές κατά τα επόμενα χρόνια (περιορισμένος προϋπολογισμός, έλλειψη μέσων μετριασμού του κινδύνου, έλλειψη χρηματοδότησης εκτός ΕΕ, ανεπαρκείς συνέργειες με άλλα ταμεία της ΕΕ).

Το Ευρωπαϊκό Ενεργειακό Πρόγραμμα Ανάκαμψης⁹, το οποίο καταρτίστηκε στο πλαίσιο της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, διέθεσε για πρώτη φορά σημαντικά εφάπαξ ποσά (περίπου 3,85 δις ευρώ) σε περιορισμένο αριθμό επιλέξιμων έργων στον τομέα των υποδομών ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου, καθώς επίσης και έργων που αφορούν την υπεράκτια αιολική ενέργεια και έργα επίδειξης δέσμευσης και αποθήκευσης άνθρακα.

Συνοχή με άλλες πολιτικές και στόχους της ΕΕ

Η πρωτοβουλία αυτή συμπεριλαμβάνεται στη στρατηγική για την ευφυή, βιώσιμη και χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς ανάπτυξη «Ευρώπη 2020»¹⁰, που έφερε τις ενεργειακές υποδομές στο προσκήνιο, ως τμήμα της εμβληματικής πρωτοβουλίας «Ευρώπη αποδοτική ως προς τους πόρους». Τόνισε την ανάγκη επείγουσας αναβάθμισης των δικτύων της Ευρώπης με στόχο τη

⁶ Απόφαση αριθ. 1364/2006/ΕΚ.

⁷ COM(2010)203 και SEC(2010)505.

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 680/2007.

⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 663/2009.

¹⁰ COM(2010) 2020.

δημιουργία ενός ευρωπαϊκού «ευφυούς υπερδικτύου», ώστε να διασυνδεθούν σε ολόκληρη την Ευρώπη, ιδιαίτερα για να ενταχθούν σε αυτά οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Οι καθορισμένες προτεραιότητες και τα προτεινόμενα μέτρα στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας αυτής σχετικά με τη χορήγηση αδειών, την κανονιστική ρύθμιση και τη χρηματοδότηση συνάδουν απόλυτα με τους στόχους αυτούς.

Στόχος της πρότασης είναι η αντικατάσταση των υφιστάμενων κατευθυντήριων γραμμών ΔΕΔ-Ε και συντάσσεται λογικά με τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» (CEF) που αναπτύχθηκε για την αντικατάσταση του ισχύοντος χρηματοδοτικού κανονισμού ΔΕΔ.

Η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί επίσης συμβολή ζωτικής σημασίας στην αποδοτική ως προς το κόστος επίτευξη των δύο δεσμευτικών στόχων χρήσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε ποσοστό 20% και μείωσης κατά 20%¹¹ των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2020. Στόχος της είναι να συνάδει με την πορεία που χάραξε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή της με τίτλο «Χάρτης πορείας για τη μετάβαση σε μια ανταγωνιστική οικονομία χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών το 2050» και τον μακροπρόθεσμο στόχο της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 80-95% έως το 2050 σε σχέση με τα επίπεδα του 1990¹².

Σύμφωνα με το άρθρο 11 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η παρούσα πρόταση ενσωματώνει τις υφιστάμενες απαιτήσεις για την προστασία του περιβάλλοντος στο πλαίσιο των ενεργειακών υποδομών.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Διαβούλευση, συλλογή δεδομένων και χρήση εμπειρογνωμοσύνης

Η παρούσα πρόταση αναπτύχθηκε με βάση ένα ευρύ φάσμα εισηγήσεων που υπέβαλαν τα κράτη μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη σε διάφορες περιστάσεις (διασκέψεις υψηλού επιπέδου, εργαστήρια, μελέτες), συμπεριλαμβανομένων των δύο δημόσιων διαβουλεύσεων σχετικά με τη χορήγηση αδειών και τη χρήση ομολόγων εκτέλεσης έργων για έργα υποδομής¹³. Ο αντίκτυπος των διαφόρων προτεινόμενων επιλογών πολιτικής αποτέλεσε αντικείμενο ανάλυσης σε δύο εκθέσεις εκτίμησης επιπτώσεων που καταρτίστηκαν το 2010 και το 2011 αξιοποιώντας τα αποτελέσματα διαφόρων μοντέλων και πολυάριθμων μελετών, τρεις εκ των οποίων είχαν ανατεθεί ειδικά για την αντιμετώπιση ζητημάτων σχετικών με τις επενδυτικές ανάγκες, τη χορήγηση αδειών και τη χρηματοδότηση. Και οι δύο εκθέσεις εκτίμησης επιπτώσεων αφορούσαν τον οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο των επιλογών λαμβανομένων υπόψη των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Εκτίμηση επιπτώσεων

Η πρώτη εκτίμηση επιπτώσεων που διενεργήθηκε το 2010 επικεντρώθηκε στο πεδίο εφαρμογής της νέας πρωτοβουλίας από την άποψη των καλυπτόμενων ενεργειακών τομέων, το σχεδιασμό της ως προς τον καθορισμό προτεραιοτήτων και την επιλογή έργων κοινού

¹¹ 30% εάν υπάρχουν οι σωστές συνθήκες.

¹² COM(2011) 112 σε συνδυασμό με το SEC(2011)288.

¹³ Βλ. ενότητα 1.2.1 της συνοδευτικής έκθεσης εκτίμησης των επιπτώσεων.

ενδιαφέροντος, τη μορφή του περιφερειακού συντονισμού και της συνεργασίας και τις γενικές αρχές σε ό,τι αφορά τη χορήγηση αδειών.

Με βάση αυτήν την πρώτη ανάλυση, η εκτίμηση επιπτώσεων που διενεργήθηκε το 2011 αναλύει πιο διεξοδικά τις επιλογές πολιτικής στους τομείς της χορήγησης αδειών, της δημόσιας διαβούλευσης, της κανονιστικής ρύθμισης και της χρηματοδότησης, οι οποίες θα εφαρμοστούν σε έργα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν επιλεγεί για την υλοποίηση των ήδη καθορισμένων προτεραιοτήτων σε ό,τι αφορά τις υποδομές. Για καθένα από τα διάφορα εμπόδια που εντοπίστηκαν, αξιολογεί τις διαθέσιμες, αποτελεσματικές και οικονομικά αποδοτικές λύσεις.

Χορήγηση αδειών και δημόσια διαβούλευση

Στο πλαίσιο της ανάλυσης συγκρίνονται τρεις επιλογές: α) δημιουργία καθεστώτος κοινού ενδιαφέροντος, β) θέσπιση κανόνων για την οργάνωση και τη διάρκεια της διαδικασίας χορήγησης αδειών και κυρίως μιας «πλήρους υπηρεσίας ενιαίας εξυπηρέτησης» (full one-stop shop) και προθεσμίας, γ) συνδυασμός των δύο προηγούμενων επιλογών.

Αναφορικά με τα μέτρα που σχετίζονται με την οδηγία για τα ενδιαιτήματα, ο αντίκτυπος του καθεστώτος κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος στην τοπική χλωρίδα και πανίδα αναμένεται να αφορά μόνο πολύ μικρό υποσύνολο έργων κοινού ενδιαφέροντος που θεωρούνται πιθανώς ασύμβατα με τις περιοχές του Natura2000, τα οποία είναι, ωστόσο, ζωτικής σημασίας για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής για την ενέργεια και το κλίμα.

Ο συνολικός αντίκτυπος της τελευταίας επιλογής πολιτικής θεωρείται ο θετικότερος όλων, καθώς θα μπορούσε να οδηγήσει στην έγκαιρη ολοκλήρωση σχεδόν όλων των απαιτούμενων έργων κοινού ενδιαφέροντος έως το 2020, με την προϋπόθεση της ύπαρξης κανονιστικών ρυθμίσεων και χρηματοδότησης. Οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις, οι κοινωνικές επιπτώσεις στην απασχόληση και οι οικονομικές επιπτώσεις στο ΑΕΠ αναμένεται να είναι εντονότερες στο πλαίσιο αυτής της επιλογής πολιτικής, καθώς πρόκειται να ολοκληρωθούν όλα τα έργα κοινού ενδιαφέροντος με παράλληλη σημαντική εξοικονόμηση διοικητικών δαπανών.

Ρυθμιστικά ζητήματα

Στο πλαίσιο της ανάλυσης συγκρίνονται τρεις επιλογές: α) διασυνοριακός επιμερισμός κόστους, β) επενδυτικά κίνητρα, γ) συνδυασμός των δύο προηγούμενων επιλογών.

Από την ανάλυση προκύπτει ότι τόσο ο μηχανισμός εκ των προτέρων διασυνοριακής κατανομής κόστους όσο και τα κίνητρα που αναλογούν στους κινδύνους που αντιμετωπίζει ο φορέας εκμετάλλευσης απαιτούνται για την εξασφάλιση της υλοποίησης των έργων κοινού ενδιαφέροντος που αντιμετωπίζουν προκλήσεις σε ό,τι αφορά τη βιωσιμότητά τους. Ο συνολικός οικονομικός, κοινωνικός και περιβαλλοντικός τους αντίκτυπος είναι εκτεταμένος και θετικός.

Χρηματοδότηση

Για να αξιολογηθεί το πλήρες φάσμα των πιθανών μέτρων σε σχέση με την ανάπτυξη υποδομών, η ανάλυση εστιάζει επίσης σε τέσσερις επιλογές χρηματοδότησης, παρόλο που η μετατροπή τους σε μέτρα πολιτικής θα πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη»: α) χρήση μέσων επιμερισμού του κινδύνου (συμπεριλαμβανομένων των ομολόγων εκτέλεσης έργων και των εγγυήσεων), β) χρήση κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου (συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής στο μετοχικό

κεφάλαιο), γ) χορήγηση ενισχύσεων για τις μελέτες και την κατασκευή των έργων, δ) συνδυασμός των ενισχύσεων, του επιμερισμού κινδύνου και των κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου.

Ο συνολικός αντίκτυπος της τελευταίας επιλογής πολιτικής είναι ο θετικότερος, καθώς συνδυάζει τις θετικές συνέπειες των επιμέρους επιλογών και προσφέρει μια ευέλικτη «εργαλειοθήκη» μέσω βασισμένων στην αγορά και άμεση χρηματοδοτική στήριξη που οδηγεί σε συνέργειες και κέρδη αποδοτικότητας προσφέροντας την οικονομικά αποδοτικότερη λύση για τους κινδύνους των ειδικών έργων. Η επιλογή αυτή αντικατοπτρίζει επίσης τα προτεινόμενα μέτρα στο πλαίσιο της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη».

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Σύνοψη της προτεινόμενης δράσης

Η παρούσα πρόταση κανονισμού δίνει προτεραιότητα σε 12 στρατηγικής σημασίας διαδρόμους και ζώνες διευρωπαϊκών ενεργειακών υποδομών. Θεσπίζει κανόνες για τον προσδιορισμό, στο πλαίσιο μιας σειράς καθορισμένων κατηγοριών ενεργειακών υποδομών, έργων κοινού ενδιαφέροντος (PCI), τα οποία είναι απαραίτητα για την υλοποίηση των προτεραιοτήτων αυτών. Για το σκοπό αυτό, θεσπίζει μια διαδικασία επιλογής βασισμένη σε περιφερειακές ομάδες εμπειρογνομόνων, καθώς και έναν συμβουλευτικό ρόλο για τον Οργανισμό Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER) στον τομέα του ηλεκτρισμού και του αερίου, ενώ κάθε δύο χρόνια η Επιτροπή λαμβάνει την τελική απόφαση επί ενός καταλόγου έργων κοινού ενδιαφέροντος που ισχύει για όλη την Ένωση. Η αρμοδιότητα της παρακολούθησης και της αξιολόγησης της υλοποίησης των έργων κοινού ενδιαφέροντος ανήκει στις περιφερειακές ομάδες εμπειρογνομόνων και τον Οργανισμό Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας. Η Επιτροπή μπορεί να διορίζει Ευρωπαίους συντονιστές για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, τα οποία παρουσιάζουν δυσκολίες.

Η παρούσα πρόταση θεσπίζει καθεστώς κοινού ενδιαφέροντος για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, με βάση το οποίο ανατίθενται συγκεκριμένες αρμοδιότητες σε μία εθνική αρμόδια αρχή σε κάθε κράτος μέλος, ώστε να συντονίζει και να εποπτεύει τη διαδικασία χορήγησης αδειών για τα έργα αυτά εισάγοντας παράλληλα ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με τη διαφάνεια και τη συμμετοχή των πολιτών και προσδιορίζοντας την μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια της διαδικασίας χορήγησης αδειών. Η παρούσα πρόταση διευκρινίζει επίσης ότι τα έργα κοινού ενδιαφέροντος μπορούν να υλοποιούνται υπό ορισμένες προϋποθέσεις για λόγους «επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος» όπως ορίζεται στις οδηγίες 92/43/ΕΚ και 2000/60/ΕΚ. Τα μέτρα αυτά θεωρούνται αναλογικά, καθώς στοχεύουν στην ελάχιστη εναρμόνιση των εθνικών διοικητικών διαδικασιών, η οποία είναι απαραίτητη για την υλοποίηση των – κυρίως διασυνοριακών – έργων κοινού ενδιαφέροντος (PCI). Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να σχεδιάσουν τις ειδικές εσωτερικές διαδικασίες τους σύμφωνα με τα εθνικά νομικά συστήματά τους, ώστε να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.

Η πρόταση κανονισμού παρέχει τη μεθοδολογία και τη διαδικασία κατάρτισης εναρμονισμένης ανάλυσης κόστους-οφέλους για ολόκληρο το ενεργειακό σύστημα σχετικά με PCI στον τομέα του ηλεκτρισμού και του αερίου. Με βάση τη μεθοδολογία αυτή, αναθέτει στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές και τον ACER την αρμοδιότητα να επιμερίζουν το κόστος για τα διασυνοριακά PCI που αφορούν τους τομείς αυτούς ανάλογα με τα οφέλη που μπορούν να αποκομίσουν τα κράτη μέλη που εμπλέκονται άμεσα ή έμμεσα στα εν λόγω PCI. Επίσης,

ζητείται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να χορηγήσουν κατάλληλα τιμολογιακά κίνητρα για την υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος που εγκυμονούν μεγαλύτερους κινδύνους με βάσιμη αιτιολογία.

Τέλος, ο κανονισμός καθορίζει τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των έργων κοινού ενδιαφέροντος για χρηματοδοτική στήριξη από την Ένωση στο πλαίσιο της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη», τόσο για τις μελέτες (πρόσβαση σε όλα τα PCI, πλην όσων αφορούν τον τομέα του πετρελαίου) και τις εργασίες (πρόσβαση σε όλα τα PCI που αφορούν τα ευφυή δίκτυα και τον τομέα του διοξειδίου του άνθρακα και έργα που αφορούν τον τομέα του ηλεκτρισμού και του αερίου και πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις, ειδικότερα όσα συνοδεύονται από απόφαση διασυνοριακού επιμερισμού κόστους).

Νομική βάση

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στο άρθρο 172 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με το άρθρο 171 παράγραφος 1, «η Ένωση καθορίζει σύνολο προσανατολισμών που καλύπτουν τους στόχους, τις προτεραιότητες και τις γενικές γραμμές των μελετώμενων δράσεων στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων. Στους εν λόγω προσανατολισμούς προσδιορίζονται έργα κοινού ενδιαφέροντος». Το άρθρο 172 διευκρινίζει ότι οι κατευθυντήριες γραμμές και τα λοιπά μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 171 παράγραφος 1 εγκρίνονται με τη διαδικασία της συναπόφασης.

Αρχή της επικουρικότητας

Η αρχή της επικουρικότητας εφαρμόζεται στην πρόταση αυτή στο μέτρο που η ενεργειακή πολιτική δεν εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης. Οι υποδομές μεταφοράς ενέργειας έχουν διευρωπαϊκό ή τουλάχιστον διασυνοριακό χαρακτήρα και αντίκτυπο. Οι κανονιστικές ρυθμίσεις σε επίπεδο κρατών μελών δεν επαρκούν και οι μεμονωμένες εθνικές διοικήσεις δεν είναι αρμόδιες για τη συνολική διαχείριση των υποδομών αυτών. Από οικονομικής άποψης, η βέλτιστη εξέλιξη των ενεργειακών δικτύων επιτυγχάνεται όταν υπάρχει σχεδιασμός με ευρωπαϊκή προοπτική, ο οποίος συνδυάζει τη δράση της ΕΕ και των κρατών μελών, σεβόμενος παράλληλα τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους. Συνεπώς, ο προτεινόμενος κανονισμός συνάδει με την αρχή της επικουρικότητας.

Αρχή της αναλογικότητας και επιλογή νομικού μέσου

Η παρούσα πρόταση δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα όρια για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων, δεδομένων των στόχων της πολιτικής για την ενέργεια και το κλίμα που έχουν εγκριθεί σε ενωσιακό επίπεδο και των εμποδίων που προκύπτουν σχετικά με την ανάπτυξη κατάλληλων ενεργειακών υποδομών. Συνεπώς, το μέσο που επιλέχθηκε, είναι ο κανονισμός, ο οποίος είναι άμεσα εφαρμοστέος και δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του. Η επιλογή ενός τέτοιου μέτρου είναι απαραίτητη για να διασφαλιστεί η έγκαιρη υλοποίηση των προτεραιοτήτων στον τομέα των ενεργειακών υποδομών έως το 2020.

Ειδικότερα, η θέσπιση πλαισίου χορήγησης αδειών, το οποίο περιλαμβάνει τις αρμόδιες αρχές σε εθνικό επίπεδο και σαφείς χρονικούς περιορισμούς, θεωρείται αναλογική ως προς το στόχο της επιτάχυνσης της διαδικασίας χορήγησης αδειών.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Όλες οι δημοσιονομικές επιπτώσεις της παρούσας πρότασης αναλύονται στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο της πρότασης κανονισμού για τη θέσπιση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη».

5. ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Κατάργηση της ισχύουσας νομοθεσίας

Η έγκριση της πρότασης συνεπάγεται την κατάργηση της απόφασης 1364/2006/ΕΚ από την 1^η Ιανουαρίου 2014, κάτι που δεν θα επηρεάσει όμως τη χορήγηση, συνέχιση ή την τροποποίηση της χρηματοδοτικής στήριξης που θα έχει παράσχει η Επιτροπή στο πλαίσιο προσκλήσεων υποβολής προτάσεων που δημοσιεύτηκαν βάσει του ισχύοντος κανονισμού για την χρηματοδότηση των ΔΕΔ για έργα που εμπίπτουν στην απόφαση αυτή ή για έργα ΔΕΔ-Ε που χρηματοδοτούνται από διαρθρωτικά ταμεία.

Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος (ΕΟΧ)

Η πρόταση αφορά τον ΕΟΧ και, ως εκ τούτου, πρέπει να εφαρμοστεί στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1364/2006/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη: τη συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως το άρθρο 172,

την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη: τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹⁴,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹⁵,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Την 26^η Μαρτίου 2010, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε την πρόταση της Επιτροπής για τη δρομολόγηση μιας νέας στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Μία από τις προτεραιότητες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»¹⁶ είναι η βιώσιμη ανάπτυξη, η οποία θα επιτευχθεί μέσω της προώθησης μιας αποδοτικότερης ως προς τους πόρους, πιο πράσινης και ανταγωνιστικότερης οικονομίας. Η στρατηγική αυτή φέρνει στο προσκήνιο τις ενεργειακές υποδομές ως τμήμα της εμβληματικής πρωτοβουλίας «Ευρώπη αποδοτική ως προς τους πόρους» τονίζοντας την ανάγκη επείγουσας αναβάθμισης των δικτύων της Ευρώπης, ώστε να πραγματοποιηθούν διασυνδέσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη, καθώς επίσης και την ανάγκη ενσωμάτωσης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.
- (2) Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Προτεραιότητες για την ενεργειακή υποδομή για το 2020 και μετέπειτα — Προσχέδιο για ένα ενοποιημένο ευρωπαϊκό ενεργειακό

¹⁴ ΕΕ C , σ. .

¹⁵ ΕΕ C , σ. .

¹⁶ COM(2010) 2020.

δίκτυο»¹⁷, την οποία ακολούθησαν τα συμπεράσματα του Συμβουλίου «Μεταφορές, Τηλεπικοινωνίες και Ενέργεια» της 28^{ης} Φεβρουαρίου 2011 και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6^{ης} Ιουλίου 2011, ζητά τη χάραξη νέας πολιτικής για τις ενεργειακές υποδομές με στόχο την βελτιστοποίηση της ανάπτυξης των δικτύων σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την περίοδο έως το 2020 και μετέπειτα, για να υλοποιήσει η Ένωση τους βασικούς στόχους των πολιτικών της σχετικά με την ανταγωνιστικότητα, τη βιωσιμότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού.

- (3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2011 τόνισε την ανάγκη εκσυγχρονισμού και επέκτασης των ενεργειακών υποδομών της Ευρώπης, καθώς επίσης και την ανάγκη διασυννοριακής διασύνδεσης των δικτύων, για να καταστεί λειτουργική η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών, να προβλεφθούν εναλλακτικές οδοί εφοδιασμού και διαμετακόμισης και εναλλακτικές πηγές ενέργειας και να αναπτυχθούν οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας έναντι των παραδοσιακών. Υπερτόνισε το γεγονός ότι κανένα κράτος μέλος της ΕΕ δεν πρέπει να παραμείνει απομονωμένο από τα ευρωπαϊκά δίκτυα αερίου και ηλεκτρισμού μετά το 2015 ή να θέσει σε κίνδυνο την ενεργειακή ασφάλειά του λόγω απουσίας των κατάλληλων συνδέσεων.
- (4) Η απόφαση αριθ. 1364/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 6^{ης} Σεπτεμβρίου 2006 καθορίζει κατευθυντήριες γραμμές για τα διευρωπαϊκά δίκτυα ενέργειας¹⁸. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές (ΔΕΔ-Ε) επιδιώκουν να συμβάλουν στην ολοκλήρωση της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς της Ένωσης, προωθώντας παράλληλα την ορθολογική παραγωγή, μεταφορά, διανομή και χρήση των ενεργειακών πόρων, τη μείωση της απομόνωσης των λιγότερο ευνοημένων και των νησιωτικών περιοχών, τη διασφάλιση και διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης, μεταξύ άλλων μέσω της συνεργασίας με τις τρίτες χώρες και, τέλος, στη βιώσιμη ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος.
- (5) Από την αξιολόγηση του ισχύοντος πλαισίου ΔΕΔ-Ε προέκυψε σαφώς ότι η πολιτική αυτή, αν και συμβάλλει θετικά σε επιλεγμένα έργα αυξάνοντας την πολιτική προβολή τους, στερείται οράματος, εστίασης και ευελιξίας για την αντιμετώπιση των εντοπισμένων ελλείψεων στις υποδομές.
- (6) Η επιτάχυνση της αναβάθμισης των υφιστάμενων ενεργειακών υποδομών και της ανάπτυξης νέων είναι ζωτικής σημασίας για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής της Ένωσης για την ενέργεια και το κλίμα, που αφορούν την ολοκλήρωση της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, την εγγύηση της ασφάλειας του εφοδιασμού, ιδίως για το αέριο και το πετρέλαιο, τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά 20%¹⁹, την αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην τελική κατανάλωση ενέργειας στο 20%²⁰ και την αύξηση του ποσοστού ενεργειακής απόδοσης στο 20% έως το 2020. Παράλληλα, η Ένωση πρέπει να προετοιμάσει σε πιο μακροπρόθεσμο επίπεδο την υποδομή της για την περαιτέρω απεξάρτηση του ενεργειακού συστήματος από τον άνθρακα με χρονικό ορίζοντα το 2050.

¹⁷ COM(2010) 677.

¹⁸ EE L 262 της 22.9.2006, σ. 1.

¹⁹ 30% εάν υπάρχουν οι σωστές συνθήκες.

²⁰ Οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Απριλίου 2009 σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, EE L 140 της 5.6.2009, σ. 16.

- (7) Παρά τη νομική ύπαρξή της κατά τα οριζόμενα στις οδηγίες 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουλίου 2009 που αφορά τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας²¹ και 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουλίου 2009 που αφορά τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου²², η εσωτερική ενεργειακή αγορά παραμένει κατακερματισμένη λόγω των ανεπαρκών διασυνδέσεων μεταξύ των εθνικών ενεργειακών δικτύων. Ωστόσο, τα ολοκληρωμένα δίκτυα που αφορούν το σύνολο της Ένωσης είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση μιας ανταγωνιστικής, ολοκληρωμένης αγοράς, η οποία λειτουργεί σωστά, για την προώθηση της οικονομικής μεγέθυνσης, της απασχόλησης και της βιώσιμης ανάπτυξης.
- (8) Οι ενεργειακές υποδομές της Ένωσης πρέπει να αναβαθμιστούν, για να ενισχυθεί η ανθεκτικότητά τους ως προς τις φυσικές ή ανθρωπογενείς καταστροφές, να αποτραπούν οι δυσμενείς επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και οι απειλές ως προς την ασφάλειά της, ιδίως στην περίπτωση των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, όπως ορίζονται στην οδηγία 2008/114/EK της 8^{ης} Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με τον προσδιορισμό και τον χαρακτηρισμό των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας και σχετικά με την εκτίμηση της ανάγκης βελτίωσης της προστασίας τους²³.
- (9) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Έξυπνα ηλεκτρικά δίκτυα: από την καινοτομία στην αξιοποίηση» αναγνωρίζεται η σπουδαιότητα των ευφυών δικτύων για την επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής της Ένωσης²⁴.
- (10) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Η ενεργειακή πολιτική της ΕΕ: η συνεργασία με τους πέραν των συνόρων μας εταίρους»²⁵ τονίζεται το γεγονός ότι η Ένωση οφείλει να συμπεριλάβει την προώθηση της ανάπτυξης των ενεργειακών υποδομών στο πλαίσιο των εξωτερικών σχέσεών της, για να υποστηρίξει την κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη πέραν των συνόρων της. Η Ένωση θα έπρεπε να διευκολύνει τα έργα υποδομής που συνδέουν τα ενεργειακά δίκτυά της με τα δίκτυα των τρίτων χωρών, ιδίως στην περίπτωση γειτονικών χωρών, και χωρών με τις οποίες η Ένωση διαθέτει ειδικούς δεσμούς συνεργασίας στον τομέα της ενέργειας.
- (11) Εκτιμάται ότι οι επενδυτικές ανάγκες έως το 2020 στις ευρωπαϊκού χαρακτήρα υποδομές μεταφοράς ηλεκτρισμού και αερίου ανέρχονται στα 200 δις ευρώ περίπου. Η σημαντική αύξηση των ποσών των επενδύσεων σε σύγκριση με τις προηγούμενες τάσεις και η ανάγκη επείγουσας υλοποίησης των προτεραιοτήτων σχετικά με τις ενεργειακές υποδομές απαιτούν νέα προσέγγιση σε ό,τι αφορά τις κανονιστικές ρυθμίσεις και τη χρηματοδότηση των ενεργειακών υποδομών, ιδιαίτερα όσων έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα.

²¹ EE L 211 της 14.8.2009, σ. 55.

²² EE L 211 της 14.8.2009, σ. 94.

²³ EE L 345 της 23.12.2008, σ. 75.

²⁴ COM(2011) 202 τελικό.

²⁵ COM(2011) 539.

- (12) Στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής που υπέβαλε στο Συμβούλιο Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας της 10^{ης} Ιουνίου 2011 με τίτλο «Επενδυτικές ανάγκες και απαιτήσεις χρηματοδότησης στον τομέα των ενεργειακών υποδομών»²⁶, τονίζεται ότι υπάρχει κίνδυνος περίπου το ήμισυ των συνολικών απαιτούμενων επενδύσεων έως το 2020 να μην πραγματοποιηθεί εγκαίρως ή καθόλου λόγω των εμποδίων που σχετίζονται με τη χορήγηση αδειών, τις κανονιστικές ρυθμίσεις και τη χρηματοδότηση.
- (13) Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους κανόνες για την έγκαιρη ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ενεργειακών δικτύων με στόχο την επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής που κατοχυρώνονται στη Συνθήκη που αφορούν τη διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής ενεργειακής αγοράς και της ασφάλειας του εφοδιασμού στην Ένωση, την προώθηση της ενεργειακής αποδοτικότητας και της ανάπτυξης νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας και την περαιτέρω διασύνδεση των ενεργειακών δικτύων. Επιδιώκοντας τους στόχους αυτούς, η παρούσα πρόταση συμβάλλει στην ευφυή, βιώσιμη και χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς ανάπτυξη και ωφελεί ολόκληρη την Ένωση στον τομέα της ανταγωνιστικότητας και της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής.
- (14) Μετά από στενές διαβουλεύσεις με όλα τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων, η Επιτροπή εντόπισε 12 στρατηγικής σημασίας προτεραιότητες για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, η υλοποίηση των οποίων έως το 2020 είναι απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής της Ένωσης για την ενέργεια και το κλίμα. Οι προτεραιότητες αυτές αφορούν διάφορες γεωγραφικές περιοχές ή θεματικά πεδία στον τομέα της μεταφοράς και αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας, των υποδομών μεταφοράς και αποθήκευσης αερίου και υδροποιημένου ή συμπιεσμένου φυσικού αερίου, της μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα και των υποδομών πετρελαίου.
- (15) Ο προσδιορισμός των έργων κοινού ενδιαφέροντος θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί με βάση κοινά, διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια λόγω της συμβολής των έργων αυτών στην επίτευξη των στόχων της ενεργειακής πολιτικής. Αναφορικά με τον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και του αερίου, τα προτεινόμενα έργα θα πρέπει να εντάσσονται στο πιο πρόσφατο διαθέσιμο δεκαετές σχέδιο ανάπτυξης δικτύων, το οποίο λαμβάνει ιδιαίτερα υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 4^{ης} Φεβρουαρίου σχετικά με την ανάγκη ενοποίησης των περιφερειακών ενεργειακών αγορών.
- (16) Για λόγους συμμόρφωσης με το άρθρο 172 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει να συσταθούν περιφερειακές ομάδες, που θα προτείνουν έργα κοινού ενδιαφέροντος, τα οποία θα εγκρίνουν τα κράτη μέλη. Για να διασφαλιστεί ευρεία συναίνεση, οι περιφερειακές αυτές ομάδες θα πρέπει να διασφαλίσουν τη στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των φορέων υλοποίησης των έργων και των σχετικών ενδιαφερόμενων κύκλων συμφερόντων. Η συνεργασία πρέπει να βασίζεται κατά το δυνατόν περισσότερο στις υφιστάμενες δομές περιφερειακής συνεργασίας των εθνικών ρυθμιστικών αρχών και των φορέων εκμετάλλευσης των συστημάτων μεταφοράς και σε άλλες δομές που έχουν θεσπίσει τα κράτη μέλη και η Επιτροπή.

²⁶ SEC (2011) 755.

- (17) Ο κατάλογος των έργων κοινού ενδιαφέροντος που αφορά ολόκληρη την Ένωση θα πρέπει να περιοριστεί στα έργα με τη μέγιστη συμβολή στην υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των στρατηγικής σημασίας ενεργειακών υποδομών. Για το σκοπό αυτό, η σχετική απόφαση πρέπει να λαμβάνεται από την Επιτροπή, χωρίς να καταστρατηγείται το δικαίωμα των κρατών μελών να εγκρίνουν έργα κοινού ενδιαφέροντος, τα οποία αφορούν την επικράτειά τους. Σύμφωνα με μια ανάλυση που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της συνοδευτικής εκτίμησης επιπτώσεων, υπολογίζεται ότι ο αριθμός των έργων αυτού του είδους ανέρχεται περίπου στα 100 στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και στα 50 στον τομέα του αερίου.
- (18) Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει να υλοποιούνται το συντομότερο δυνατόν και πρέπει να υπάρχει στενή παρακολούθηση και αξιολόγηση διατηρώντας παράλληλα το διοικητικό φόρτο των φορέων υλοποίησης στο ελάχιστο επίπεδο. Η Επιτροπή θα πρέπει να διορίζει Ευρωπαίους συντονιστές για τα έργα, τα οποία παρουσιάζουν ιδιαίτερες δυσκολίες.
- (19) Οι διαδικασίες χορήγησης αδειών δεν θα πρέπει να συνεπάγονται διοικητική επιβάρυνση δυσανάλογη ως προς το μέγεθος ή την πολυπλοκότητα ενός έργου ούτε να δημιουργούν εμπόδια στην ανάπτυξη των διευρωπαϊκών δικτύων και την πρόσβαση στην αγορά. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 19^{ης} Φεβρουαρίου 2009 τόνισε την ανάγκη εντοπισμού και άρσης των εμποδίων για τις επενδύσεις, μεταξύ άλλων μέσω του εξορθολογισμού του προγραμματισμού και των διαδικασιών διαβούλευσης. Τα συμπεράσματα αυτά ενισχύθηκαν από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2011, το οποίο τόνισε για άλλη μια φορά τη σημασία του εξορθολογισμού και της βελτίωσης των διαδικασιών αδειοδότησης, οι οποίες δεν πρέπει να αντιβαίνουν στις εθνικές αρμοδιότητες.
- (20) Στα έργα κοινού ενδιαφέροντος θα πρέπει να δίδεται η προτεραιότητα σε εθνικό επίπεδο, για να διασφαλιστεί η ταχεία διοικητική μεταχείρισή τους. Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να θεωρούν ότι τα έργα κοινού ενδιαφέροντος συμβάλλουν στο δημόσιο συμφέρον. Έγκριση σε έργα με δυσμενείς επιπτώσεις για το περιβάλλον θα πρέπει να δίδεται, για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, όταν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στις οδηγίες 92/43/EK και 2000/60/EK.
- (21) Η θέσπιση μιας ενιαίας αρμόδιας εθνικής αρχής για την ενοποίηση ή τον συντονισμό όλων των διαδικασιών χορήγησης αδειών («one-stop shop») θα πρέπει να μειώσει την πολυπλοκότητα, να αυξήσει την αποδοτικότητα και τη διαφάνεια και να συμβάλει στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.
- (22) Παρά την ύπαρξη των θεσπισμένων προτύπων για τη συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για το περιβάλλον, χρειάζονται επιπλέον μέτρα, για να διασφαλιστεί το υψηλότερο δυνατό επίπεδο διαφάνειας και συμμετοχής των πολιτών για όλα τα σχετικά ζητήματα της διαδικασίας χορήγησης αδειών για έργα κοινού ενδιαφέροντος.
- (23) Η σωστή και συντονισμένη εφαρμογή της τροποποιημένης οδηγίας 85/337/EK του Συμβουλίου και των συμβάσεων του Aarhus και του Espoo θα πρέπει να εξασφαλίζει την εναρμόνιση των βασικών αρχών για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, μεταξύ άλλων και σε διασυνοριακό επίπεδο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συντονίσουν τις εκτιμήσεις που διενεργούν για έργα κοινού ενδιαφέροντος και, όπου είναι δυνατόν, να προβλέπουν κοινές εκτιμήσεις.

- (24) Δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της ανάπτυξης ενεργειακών υποδομών, η απλούστευση των διαδικασιών χορήγησης αδειών πρέπει να συνοδεύεται από σαφή προθεσμία για την απόφαση που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές σχετικά με την κατασκευή του έργου. Η προθεσμία αυτή θα πρέπει να παρακινεί τον αποτελεσματικότερο ορισμό και τη διαχείριση των διαδικασιών και σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να επιτρέπει συμβιβασμούς ως προς τα υψηλά πρότυπα προστασίας του περιβάλλοντος και συμμετοχής του κοινού.
- (25) Ο παρών κανονισμός, και ιδιαίτερα οι διατάξεις περί χορήγησης αδειών, συμμετοχής των πολιτών και υλοποίησης των έργων κοινού ενδιαφέροντος, θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της διεθνούς και ενωσιακής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, και των διατάξεων που εγκρίθηκαν στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής και Θαλάσσιας Πολιτικής.
- (26) Η εκτίμηση του κόστους και του οφέλους ενός έργου υποδομής με βάση μια εναρμονισμένη μεθοδολογία για την ανάλυση ολόκληρου του ενεργειακού συστήματος στο πλαίσιο των δεκαετιών σχεδίων ανάπτυξης των δικτύων που καταρτίζουν τα ευρωπαϊκά δίκτυα φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουλίου 2009 σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας²⁷ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουλίου 2009 σχετικά με τους όρους πρόσβασης στα δίκτυα μεταφοράς φυσικού αερίου²⁸ και αναθεωρεί ο Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 713/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουλίου 2009 για την ίδρυση Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας²⁹, θα πρέπει να αποτελέσει τη βάση για τη συζήτηση σχετικά με τον κατάλληλο επιμερισμό του κόστους.
- (27) Σε μια ολοένα και πιο ολοκληρωμένη εσωτερική ενεργειακή αγορά, απαιτούνται σαφείς και διαφανείς κανόνες για τον διασυνοριακό επιμερισμό του κόστους για την επιτάχυνση των επενδύσεων στις διασυνοριακές υποδομές. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2011 υπενθύμισε τη σημασία της προώθησης ενός κανονιστικού πλαισίου ελκυστικού για τις επενδύσεις στα δίκτυα με τιμολόγια που ανταποκρίνονται στις ανάγκες χρηματοδότησης και τον κατάλληλο επιμερισμό κόστους για τις διασυνοριακές επενδύσεις, το οποίο παράλληλα θα ενισχύει τον ανταγωνισμό και την ανταγωνιστικότητα, ιδίως της ευρωπαϊκής βιομηχανίας, και θα λαμβάνει υπόψη τον αντίκτυπο στους καταναλωτές.
- (28) Σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας περί εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, τα τιμολόγια πρόσβασης σε δίκτυα αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει να παρέχουν τα κατάλληλα επενδυτικά κίνητρα. Κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας περί εσωτερικής ενεργειακής αγοράς, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα κίνητρα για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των μακροπρόθεσμων κινήτρων, αναλογούν στον ειδικό

²⁷ EE L 211 της 14.8.2009, σ. 15.

²⁸ EE L 211 της 14.8.2009, σ. 36.

²⁹ EE L 211 της 14.8.2009, σ. 1.

βαθμό επικινδυνότητας του έργου. Αυτό ισχύει κυρίως στον τομέα του ηλεκτρισμού και των καινοτόμων τεχνολογιών μεταφοράς, με στόχο την ενοποίηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας σε μεγάλο βαθμό, την κατανομή των ενεργειακών πόρων, την ανταπόκριση στη ζήτηση στο πλαίσιο των διασυνδεδεμένων δικτύων και την παροχή προηγμένης δυναμικότητας ή επιπλέον ευελιξίας στην αγορά από τις υποδομές μεταφοράς αερίου, ώστε να υπάρξει δυνατότητα για βραχυπρόθεσμες συναλλαγές ή εφεδρικό εφοδιασμό σε περίπτωση διαταραχών του εφοδιασμού.

- (29) Το Ευρωπαϊκό Ενεργειακό Πρόγραμμα Ανάκαμψης (EEPR)³⁰ απέδειξε την προστιθέμενη αξία της προσέλκυσης ιδιωτικών πόρων μέσω της εκτεταμένης χρηματοδοτικής ενίσχυσης από την Ένωση με στόχο την υλοποίηση έργων ευρωπαϊκού χαρακτήρα. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2011 αναγνώρισε ότι για ορισμένα έργα ενεργειακών υποδομών ενδεχομένως να χρειαστεί περιορισμένη παρέμβαση με δημόσιους πόρους για την προσέλκυση ιδιωτικών πόρων. Υπό το πρίσμα της οικονομικής και χρηματοοικονομικής κρίσης και των δημοσιονομικών περιορισμών, θα πρέπει να αναπτυχθεί στοχοθετημένη στήριξη μέσω επιχορηγήσεων και χρηματοοικονομικών μέσων στο πλαίσιο του επόμενου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, για την προσέλκυση νέων επενδυτών στους διαδρόμους και ζώνες προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών, διατηρώντας παράλληλα τη συνεισφορά από τον προϋπολογισμό της Ένωσης σε ελάχιστο επίπεδο.
- (30) Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος στους τομείς του ηλεκτρισμού, του αερίου και του διοξειδίου του άνθρακα θα πρέπει να είναι επιλέξιμα για χρηματοδοτική ενίσχυση από την Ένωση για μελέτες και, υπό ορισμένες συνθήκες, για εργασίες, βάσει της πρότασης κανονισμού για τη διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» (κανονισμός CEF). Η ενίσχυση αυτή θα έχει τη μορφή επιχορηγήσεων ή καινοτόμων χρηματοοικονομικών μέσων. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η στήριξη ανάλογα με τις εξατομικευμένες ανάγκες για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που δεν θεωρούνται βιώσιμα βάσει του υφιστάμενου ρυθμιστικού πλαισίου και των συνθηκών της αγοράς. Αυτή η χρηματοδοτική στήριξη θα πρέπει να διασφαλίσει την ύπαρξη των απαραίτητων συνεργειών με χρηματοδότηση από μέσα που emπίπτουν σε άλλες πολιτικές της Ένωσης. Ειδικότερα, η διευκόλυνση «Συνδέοντας την Ευρώπη» θα χρηματοδοτήσει τα ευφυή δίκτυα διανομής ενέργειας τοπικής ή περιφερειακής σημασίας. Οι δύο αυτές πηγές χρηματοδότησης αλληλοσυμπληρώνονται.
- (31) Συνεπώς, πρέπει να καταργηθεί η απόφαση αριθ. 1364/2006/ΕΚ.
- (32) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, και ιδιαίτερα η ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα των διευρωπαϊκών ενεργειακών δικτύων και η σύνδεση με αυτά, είναι αδύνατο να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

³⁰ EE L 200 της 31.7.2009, σ. 31.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι – ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές για την έγκαιρη ανάπτυξη και διαλειτουργικότητα των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των διευρωπαϊκών ενεργειακών υποδομών που παρατίθενται στο παράρτημα Ι.
2. Ειδικότερα, ο παρών κανονισμός:
 - α) καθορίζει τους κανόνες για τον εντοπισμό των απαραίτητων έργων κοινού ενδιαφέροντος για την υλοποίηση αυτών των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας, τα οποία εμπίπτουν στις κατηγορίες ενεργειακών υποδομών ηλεκτρισμού, αερίου, πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ·
 - β) διευκολύνει την έγκαιρη υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος επιταχύνοντας τη χορήγηση αδειών και αυξάνοντας τη συμμετοχή των πολιτών·
 - γ) προβλέπει κανόνες για το διασυνοριακό επιμερισμό του κόστους και κίνητρα σχετικά με τον κίνδυνο σε ό,τι αφορά τα έργα κοινού ενδιαφέροντος.
 - δ) καθορίζει τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των έργων κοινού ενδιαφέροντος για χρηματοδοτική στήριξη από την Ένωση βάσει του [κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για θέσπιση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη»].

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εκτός από τους ορισμούς που προβλέπονται στις οδηγίες 2009/28/ΕΚ, 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ και τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 713/2009, 714/2009, και 715/2009, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως «ενεργειακή υποδομή» νοείται κάθε υλικός εξοπλισμός που έχει σχεδιαστεί για να επιτρέπει την μεταφορά και την κατανομή ηλεκτρικής ενέργειας ή αερίου, τη μεταφορά πετρελαίου ή διοξειδίου του άνθρακα ή την αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας ή αερίου και βρίσκεται στην επικράτεια της Ένωσης ή συνδέει την Ένωση και μία ή περισσότερες τρίτες χώρες·
2. ως «εμπεριστατωμένη απόφαση» νοείται η απόφαση που λαμβάνει μια αρμόδια αρχή σχετικά με την χορήγηση ή μη έγκρισης για την υλοποίηση της ενεργειακής υποδομής που σχετίζεται με ένα έργο, με την επιφύλαξη οποιασδήποτε επακόλουθης

απόφασης που λαμβάνεται στο πλαίσιο χορήγησης πρόσβασης σε ιδιοκτησία ή μεταγενέστερων διαδικασιών διοικητικών ή δικαστικών προσφυγών·

3. ως «έργο» νοείται οποιοσδήποτε αριθμός γραμμών, αγωγών, μέσων, εξοπλισμών, εγκαταστάσεων και σχετικών κατηγοριών υποδομών, όπως καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ, για την κατασκευή νέας ενεργειακής υποδομής ή για την ενίσχυση ή τον επανεξοπλισμό των υφιστάμενων ενεργειακών υποδομών·
4. ως «έργο κοινού ενδιαφέροντος» νοείται έργο που είναι απαραίτητο για την υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών ενεργειακών υποδομών προτεραιότητας που καθορίζονται στο παράρτημα Ι·
5. ως «φορέας υλοποίησης έργου» νοείται:
 - α) ο φορέας εκμετάλλευσης συστήματος μεταφοράς, ή άλλος φορέας εκμετάλλευσης ή επενδυτής που δραστηριοποιείται στο πλαίσιο της υλοποίησης έργου κοινού ενδιαφέροντος ή
 - β) στην περίπτωση διαφόρων φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς ή διανομής ή άλλων φορέων εκμετάλλευσης, επενδυτών ή οποιασδήποτε ομάδας φορέων, η οντότητα με νομική προσωπικότητα βάσει του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, η οποία έχει καθοριστεί μέσω συμβατικής διευθέτησης μεταξύ αυτών και έχει την ικανότητα να αναλαμβάνει νομικές δεσμεύσεις και χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις εκ μέρους των μερών της συμβατικής διευθέτησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ – ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Άρθρο 3

Προσδιορισμός των έργων κοινού ενδιαφέροντος

1. Η Επιτροπή θεσπίζει κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος που ισχύει για όλη την Ένωση. Ο κατάλογος αναθεωρείται και επικαιροποιείται ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν κάθε δύο χρόνια. Ο πρώτος κατάλογος θα εγκριθεί το αργότερο μέχρι την 31^η Ιουλίου 2013.
2. Για τον προσδιορισμό έργων κοινού ενδιαφέροντος, η Επιτροπή θεσπίζει μια περιφερειακή ομάδα (εφεξής «η ομάδα») κατά τα οριζόμενα στο τμήμα 1 του παραρτήματος ΙΙΙ για κάθε διάδρομο και ζώνη προτεραιότητας και την αντίστοιχη γεωγραφική κάλυψή τους κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα Ι.
3. Κάθε ομάδα καταρτίζει τον προτεινόμενο κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο τμήμα 2 του παραρτήματος ΙΙΙ, ανάλογα με τη συμβολή του κάθε έργου στην υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών που προσδιορίζονται στο παράρτημα Ι και σύμφωνα με το κατά πόσο πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στο Άρθρο 4. Για

κάθε επιμέρους πρόταση έργου απαιτείται έγκριση από το(α) κράτος(η) μέλος(η), την επικράτεια του(ων) οποίου(ων) αφορά το έργο.

4. Για τα έργα στον τομέα ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος II και το αργότερο έξι μήνες πριν την ημερομηνία έγκρισης του καταλόγου για όλη την Ένωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κάθε ομάδα υποβάλλει τον προτεινόμενο κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος στον Οργανισμό για τη Συνεργασία Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (εφεξής «ο Οργανισμός»).

Για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος II και το αργότερο έξι μήνες πριν την ημερομηνία έγκρισης του καταλόγου για όλη την Ένωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κάθε ομάδα υποβάλλει τον προτεινόμενο κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος στην Επιτροπή.

5. Για τα έργα στον τομέα ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος II και εντός δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής των προτεινόμενων καταλόγων έργων κοινού ενδιαφέροντος που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4, ο Οργανισμός υποβάλλει γνωμοδότηση στην Επιτροπή σχετικά με τους προτεινόμενους καταλόγους έργων κοινού ενδιαφέροντος, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τη συνεπή εφαρμογή των κριτηρίων που ορίζονται στο Άρθρο 4 στις ομάδες και τα αποτελέσματα της ανάλυσης που εκπονούν τα ENTSO στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και του αερίου σύμφωνα με το σημείο 2.6 του παραρτήματος III.
6. Για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος II η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή των κριτηρίων που καθορίζονται στο Άρθρο 4. Για τα έργα που αφορούν τον τομέα διοξειδίου του άνθρακα και εμπίπτουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο σημείο 4 του παραρτήματος II, η Επιτροπή λαμβάνει επίσης υπόψη το δυναμικό μελλοντικής επέκτασης, ώστε να συμπεριλαμβάνονται επιπλέον κράτη μέλη.
7. Μετά την απόφαση έγκρισης της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα έργα κοινού ενδιαφέροντος αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των σχετικών σχεδίων περιφερειακών επενδύσεων δυνάμει του άρθρου 12 των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και 715/2009 και των σχετικών δεκαετών σχεδίων ανάπτυξης δικτύων δυνάμει του άρθρου 22 των οδηγιών 72/2009/ΕΚ και 73/2009/ΕΚ, καθώς και άλλων σχετικών εθνικών σχεδίων υποδομής, κατά περίπτωση. Σε καθένα από αυτά τα σχέδια, δίδεται η μεγαλύτερη δυνατή προτεραιότητα στα έργα.

Άρθρο 4

Κριτήρια για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος

1. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος πληρούν τα ακόλουθα γενικά κριτήρια:

- α) το έργο είναι απαραίτητο και την υλοποίηση των διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών που καθορίζονται στο παράρτημα Ι' και
- β) το έργο είναι βιώσιμο από οικονομικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής άποψης·
- γ) το έργο αφορά τουλάχιστον δύο κράτη μέλη είτε διασχίζοντας απευθείας τα σύνορα ενός ή περισσότερων κρατών μελών είτε γιατί βρίσκεται στην επικράτεια ενός κράτους μέλους και έχει σημαντικό διασυνοριακό αντίκτυπο, όπως ορίζεται στο σημείο 1 του παραρτήματος IV.
2. Επιπλέον, για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες ενεργειακών υποδομών ισχύουν τα ακόλουθα κριτήρια:
- α) για τα έργα μεταφοράς και αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ), το έργο συμβάλλει σημαντικά σε τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:
- ενοποίηση της αγοράς, ανταγωνισμός και ευελιξία των συστημάτων·
 - βιωσιμότητα, μεταξύ άλλων μέσω της μεταφοράς της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές σε σημαντικά κέντρα κατανάλωσης και χώρους αποθήκευσης·
 - διαλειτουργικότητα και ασφαλής λειτουργία των συστημάτων·
- β) για τα έργα αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος II, το έργο συμβάλλει σημαντικά σε τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα ειδικά κριτήρια:
- ενοποίηση της αγοράς, διαλειτουργικότητα και ευελιξία των συστημάτων·
 - ασφάλεια του εφοδιασμού, μεταξύ άλλων μέσω της διαφοροποίησης των πηγών εφοδιασμού, των υποκαταστάσεων και των οδών εφοδιασμού·
 - ανταγωνισμός, μεταξύ άλλων μέσω της διαφοροποίησης των πηγών εφοδιασμού, των υποκαταστάσεων και των οδών εφοδιασμού·
 - βιωσιμότητα.
- γ) για τα έργα ευφών δικτύων ηλεκτρισμού που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχείο ε), το έργο συμβάλλει σημαντικά στις εξής ειδικές λειτουργίες:
- ένταξη και συμμετοχή των χρηστών δικτύων με νέες τεχνικές απαιτήσεις σε ό,τι αφορά τον εφοδιασμό τους με ηλεκτρισμό και τη σχετική ζήτηση·
 - αποδοτικότητα και διαλειτουργικότητα της μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας στην καθημερινή λειτουργία των δικτύων·

- ασφάλεια δικτύων, έλεγχος συστημάτων και ποιότητα εφοδιασμού·
 - βελτιστοποιημένος προγραμματισμός των μελλοντικών αποδοτικών ως προς το κόστος επενδύσεων στα δίκτυα·
 - λειτουργία της αγοράς και υπηρεσίες προς τον καταναλωτή·
 - συμμετοχή των χρηστών στη διαχείριση της ενέργειας που χρησιμοποιούν·
- δ) για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο σημείο 3 του παραρτήματος II, το έργο ανταποκρίνεται πλήρως στα εξής ειδικά κριτήρια:
- ασφάλεια του εφοδιασμού μέσω της μείωσης της εξάρτησης από μια και μόνη πηγή ή οδό·
 - αποδοτική και βιώσιμη χρήση των πόρων μέσω του μετριασμού των περιβαλλοντικών κινδύνων·
 - διαλειτουργικότητα·
- ε) για τα έργα μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο σημείο 4 του παραρτήματος II, το έργο ανταποκρίνεται πλήρως στα εξής ειδικά κριτήρια:
- αποφυγή των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα με το μικρό κόστος, διασφαλίζοντας παράλληλα την ασφάλεια του εφοδιασμού·
 - αύξηση της προσαρμοστικότητας και της ασφάλειας της μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα·
 - αποδοτική χρήση των πόρων με τη σύνδεση πολλαπλών πηγών CO₂ και χώρων αποθήκευσης μέσω κοινών υποδομών και με την ελαχιστοποίηση της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης και των σχετικών κινδύνων.
3. Για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 1 έως 3 του παραρτήματος II, τα κριτήρια που παρατίθενται στο παρόν άρθρο αξιολογούνται σύμφωνα με τους δείκτες που ορίζονται στα σημεία 2 έως 5 του παραρτήματος IV.
4. Κατά την κατάταξη των έργων που συμβάλλουν στην υλοποίηση της ίδιας προτεραιότητας, θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη ο επείγων χαρακτήρας κάθε προτεινόμενου έργου για την υλοποίηση των στόχων της ενεργειακής πολιτικής που αφορούν την ολοκλήρωση της αγοράς και τον ανταγωνισμό, τη βιωσιμότητα και την ασφάλεια του εφοδιασμού, τον αριθμό των κρατών μελών που επηρεάζει κάθε έργο, καθώς επίσης και την συμπληρωματικότητά του ως προς τα άλλα προτεινόμενα έργα. Για τα έργα που εμπίπτουν στην κατηγορία του σημείου 1 στοιχείο ε) του παραρτήματος II, λαμβάνονται δεόντως υπόψη και ο αριθμός των χρηστών που αφορά το έργο, η ετήσια κατανάλωση ενέργειας και το ποσοστό παραγωγής από πόρους χωρίς δυνατότητα μεταφοράς στην περιοχή που καλύπτουν οι εν λόγω χρήστες.

Άρθρο 5
Εφαρμογή και παρακολούθηση

1. Οι φορείς υλοποίησης υλοποιούν έργα κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με πρόγραμμα υλοποίησης, το οποίο περιλαμβάνει χρονοδιάγραμμα για τις μελέτες σκοπιμότητας και σχεδιασμού, τη ρυθμιστική έγκριση, την κατασκευή και τη θέση σε λειτουργία και το πρόγραμμα χορήγησης αδειών που αναφέρεται στο Άρθρο 11 παράγραφος 3. Οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς, διανομής ή άλλοι φορείς εκμετάλλευσης αναλαμβάνουν τη λειτουργία έργων κοινού ενδιαφέροντος στην περιοχή τους.
2. Ο Οργανισμός και οι ομάδες παρακολουθούν την σημειωθείσα πρόοδο σχετικά με την υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος. Οι ομάδες δύνανται να ζητούν επιπλέον πληροφορίες, οι οποίες παρέχονται σύμφωνα με τις παραγράφους 3, 4 και 5, να επαληθεύουν τις επί τόπου παρεχόμενες πληροφορίες και να συγκαλούν συνεδριάσεις με τα εμπλεκόμενα μέρη. Οι ομάδες δύνανται επίσης να ζητήσουν από τον Οργανισμό να λάβει μέτρα για τη διευκόλυνση της υλοποίησης των έργων κοινού ενδιαφέροντος.
3. Έως την 31^η Μαρτίου κάθε έτους μετά το έτος επιλογής του έργου ως έργου κοινού ενδιαφέροντος δυνάμει του άρθρου 4, οι φορείς υλοποίησης υποβάλλουν ετήσια έκθεση στον Οργανισμό για κάθε έργο που εμπίπτει στις κατηγορίες που ορίζονται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος II και στην αντίστοιχη ομάδα για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 του παραρτήματος II. Στην εν λόγω έκθεση περιλαμβάνονται λεπτομέρειες σχετικά με:
 - α) τη σημειωθείσα πρόοδο για την ανάπτυξη, την κατασκευή και τη θέση σε λειτουργία του έργου, ιδίως σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες χορήγησης αδειών και διαβούλευσης·
 - β) κατά περίπτωση, τις καθυστερήσεις σε σχέση με το πρόγραμμα υλοποίησης και τυχόν άλλες δυσκολίες.
4. Εντός διαστήματος τριών μηνών από την παραλαβή των ετήσιων εκθέσεων, ο Οργανισμός υποβάλλει στις ομάδες συγκεντρωτική έκθεση για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II σημεία 1 και 2, στην οποία αξιολογεί τη σημειωθείσα πρόοδο και προτείνει, κατά περίπτωση, μέτρα για την αντιμετώπιση των καθυστερήσεων και δυσκολιών που έχουν προκύψει. Η αξιολόγηση περιλαμβάνει επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφοι 8 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2009, τη συνεπή εφαρμογή των ενωσιακών σχεδίων ανάπτυξης δικτύων όσον αφορά τους διαδρόμους και τις ζώνες προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών που καθορίζονται στο παράρτημα I.
5. Κάθε έτος, κατά τη συνεδρίαση που έπεται της παραλαβής των ετήσιων εκθέσεων που προβλέπει η παράγραφος 3, οι ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο Άρθρο 9 υποβάλλουν έκθεση στην αντίστοιχη ομάδα σχετικά με την κατάσταση και, κατά περίπτωση, τις καθυστερήσεις της υλοποίησης έργων κοινού ενδιαφέροντος που αφορούν την αντίστοιχη επικράτειά τους.

6. Εάν η θέση σε λειτουργία έργου κοινού ενδιαφέροντος παρουσιάζει καθυστέρηση άνω των δύο ετών σε σχέση με το πρόγραμμα υλοποίησης χωρίς επαρκή αιτιολογία:
- α) Ο φορέας υλοποίησης του έργου αυτού αποδέχεται επενδύσεις από έναν ή περισσότερους άλλους φορείς υλοποίησης ή επενδυτές για την πραγματοποίηση του έργου. Ο φορέας εκμετάλλευσης του συστήματος, στην περιοχή του οποίου πραγματοποιείται η επένδυση, παρέχει στον(ους) φορέα(είς) υλοποίησης ή τον(ους) επενδυτή(ές) όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες για την πραγματοποίηση της επένδυσης, συνδέει τα νέα στοιχεία του ενεργειακού με το δίκτυο μεταφοράς και γενικά καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να διευκολύνει την πραγματοποίηση της επένδυσης και την ασφαλή, αξιόπιστη και αποδοτική λειτουργία και τη συντήρηση του έργου κοινού ενδιαφέροντος.
 - β) Η Επιτροπή δύναται να προκηρύξει πρόσκληση υποβολής προτάσεων στην οποία μπορεί να συμμετάσχει οποιοσδήποτε φορέας υλοποίησης έργου, ώστε να υλοποιηθεί το έργο σύμφωνα με συμπεφωνημένο χρονοδιάγραμμα.
7. Υπάρχει δυνατότητα διαγραφής έργου κοινού ενδιαφέροντος από τον κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος που ισχύει για ολόκληρη την Ένωση σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο Άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερη περίοδος, εάν:
- α) το πόρισμα της ανάλυσης κόστους-οφέλους για ολόκληρο το ενεργειακό σύστημα που εκπονούν τα ENTSO σύμφωνα με το σημείο 6 του παραρτήματος III δεν είναι θετικό για το έργο·
 - β) το έργο δεν περιλαμβάνεται πλέον στο δεκαετές σχέδιο ανάπτυξης δικτύων·
 - γ) η συμπερίληψη στον κατάλογο που αναφέρεται στο Άρθρο 3 παράγραφος 1 βασίστηκε σε εσφαλμένες πληροφορίες, που αποτελούσαν καθοριστικό παράγοντα για την απόφαση αυτή·
 - δ) Το έργο δεν συνάδει με την υφιστάμενη νομοθεσία της Ένωσης.

Τα έργα που διαγράφονται από τον ενωσιακό κατάλογο χάνουν κάθε δικαίωμα και απαλλάσσονται από κάθε υποχρέωση που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό περί έργων κοινού ενδιαφέροντος. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου τελούν υπό την επιφύλαξη τυχόν χρηματοδότησης που έχει χορηγήσει η ΕΕ στο έργο πριν την απόφαση διαγραφής.

Άρθρο 6 **Ευρωπαϊοί συντονιστές**

1. Όταν έργο κοινού ενδιαφέροντος αντιμετωπίζει σοβαρές δυσκολίες σε ό,τι αφορά την υλοποίησή του, η Επιτροπή δύναται να διορίζει Ευρωπαϊό συντονιστή για περίοδο διάρκειας έως και ενός έτους με δυνατότητα ανανέωσης δύο φορές.
2. Ο Ευρωπαϊός συντονιστής πρέπει να ανταποκριθεί στα εξής καθήκοντα:

- α) να προωθεί το(α) έργο(α) για το(α) οποίο(α) έχει διοριστεί Ευρωπαίος συντονιστής και το διασυνοριακό διάλογο μεταξύ των φορέων υλοποίησης και όλων των ενδιαφερόμενων κύκλων συμφερόντων·
 - β) να επικουρεί όλα τα μέρη ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν κατά τη διαβούλευσή τους με τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων και για την παροχή των απαραίτητων αδειών για το(α) έργο(α)·
 - γ) να διασφαλίζει την παροχή της κατάλληλης στήριξης και στρατηγικής καθοδήγησης από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη για την προετοιμασία και την υλοποίηση του(ων) έργου(ων)·
 - δ) να υποβάλλει ετησίως έκθεση στην Επιτροπή για την πρόοδο του(ων) έργου(ων) και για τυχόν δυσκολίες και εμπόδια που πιθανώς να προκαλέσουν σημαντικές καθυστερήσεις στην ημερομηνία θέσης σε λειτουργία του(ων) έργου(ων). Η Επιτροπή διαβιβάζει την έκθεση στις ενδιαφερόμενες ομάδες και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
3. Η επιλογή του Ευρωπαίου συντονιστή γίνεται με βάση την εμπειρία του/της σε ό,τι αφορά τα ειδικά καθήκοντα που του/της ανατίθενται για το(α) εμπλεκόμενο(α) έργο(α).
4. Η απόφαση διορισμού του Ευρωπαίου συντονιστή καθορίζει τους όρους αναφοράς που προσδιορίζουν αναλυτικά τη διάρκεια της εντολής, τα ειδικά καθήκοντα, τις αντίστοιχες προθεσμίες και τη μεθοδολογία που θα χρησιμοποιηθεί. Η προσπάθεια συντονισμού είναι ανάλογη ως προς την πολυπλοκότητα και τις εκτιμώμενες δαπάνες του(ων) έργου(ων).
5. Τα οικεία κράτη μέλη συνεργάζονται με τον Ευρωπαίο Συντονιστή κατά την εκτέλεση των αναφερομένων στις παραγράφους 2 και 4 καθηκόντων του/της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ – Χορήγηση αδειών και συμμετοχή των πολιτών

Άρθρο 7

Καθεστώς κοινού ενδιαφέροντος

1. Για την επίτευξη των διαδικασιών χορήγησης αδειών και την ενίσχυση της συμμετοχής του κοινού, οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου ισχύουν για όλα τα έργα κοινού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 8

«Καθεστώς προτεραιότητας» για έργα κοινού ενδιαφέροντος

1. Στα έργα κοινού ενδιαφέροντος αποδίδεται η μεγαλύτερη δυνατή εθνική προτεραιότητα και με βάση αυτό το χαρακτηρισμό περνούν από τις διαδικασίες χορήγησης αδειών, όπου και όπως προβλέπεται τέτοιου είδους μεταχείριση στην εθνική νομοθεσία που ισχύει για το αντίστοιχο είδος ενεργειακής υποδομής.

2. Η έγκριση του καταλόγου έργων κοινού ενδιαφέροντος που ισχύει για όλη την Ένωση κατοχυρώνει το δημόσιο συμφέρον και την αναγκαιότητα που χαρακτηρίζει τα έργα αυτά εντός των οικείων κρατών μελών και η ιδιότητά τους αυτή αναγνωρίζεται από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη.
3. Για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής διοικητικής επεξεργασίας των αρχείων που αφορούν τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, οι φορείς υλοποίησης και όλες οι εμπλεκόμενες αρχές εξασφαλίζουν ότι τα αρχεία αυτά τυγχάνουν της καλύτερης δυνατής προτιμησιακής μεταχείρισης από την άποψη των εκχωρούμενων πόρων.
4. Με στόχο την τήρηση των προθεσμιών που καθορίζονται στο Άρθρο 11 και τη μείωση του διοικητικού φόρτου για την ολοκλήρωση των έργων κοινού ενδιαφέροντος, εντός εννέα μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για τον εξορθολογισμό των διαδικασιών εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Τα μέτρα αυτά τελούν υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη νομοθεσία της Ένωσης.

Εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή εκδίδει κατευθύνσεις για να στηρίξει τα κράτη μέλη κατά τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων και για να διασφαλίσει τη συνεπή εφαρμογή των διαδικασιών εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων που απαιτούνται βάσει της νομοθεσίας της ΕΕ για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος.

5. Αναφορικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 της οδηγίας 92/43/ΕΚ και το άρθρο 4 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα έργα κοινού ενδιαφέροντος αναγνωρίζονται ως συμβάλλοντα στο δημόσιο συμφέρον και μπορεί να θεωρηθεί ότι υπαγορεύονται από λόγους «επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος», εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπουν αυτές οι οδηγίες.

Σε περίπτωση που απαιτείται γνωμοδότηση της Επιτροπής σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΚ, η Επιτροπή και η αρμόδια αρχή δυνάμει του άρθρου 9 διασφαλίζουν ότι η απόφαση όσον αφορά τους λόγους «επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος» ενός έργου λαμβάνεται εντός της προθεσμίας που προβλέπει το Άρθρο 11 παράγραφος 1.

Άρθρο 9

Οργάνωση της διαδικασίας χορήγησης αδειών

1. Εντός έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κάθε κράτος μέλος ορίζει εθνική αρμόδια αρχή, η οποία φέρει την ευθύνη της διευκόλυνσης και του συντονισμού της διαδικασίας χορήγησης αδειών για έργα κοινού ενδιαφέροντος, καθώς επίσης και της επιτέλεσης των καθηκόντων που σχετίζονται με τη διαδικασία χορήγησης αδειών κατά τα οριζόμενα στο παρόν κεφάλαιο.
2. Η αρμόδια αρχή εκδίδει, με την επιφύλαξη των σχετικών απαιτήσεων βάσει της ενωσιακής και της διεθνούς νομοθεσίας, την εμπειριστατωμένη απόφαση εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο Άρθρο 11 παράγραφος 1 σύμφωνα με ένα από τα εξής συστήματα:
 - α) ολοκληρωμένο σύστημα: Η εμπειριστατωμένη απόφαση που εκδίδει η αρμόδια αρχή είναι η μόνη νομικώς δεσμευτική απόφαση που προκύπτει από την εκ του

νόμου προβλεπόμενη διαδικασία χορήγησης αδειών. Στις περιπτώσεις όπου εμπλέκονται άλλες αρχές στο έργο, μπορούν να γνωμοδοτήσουν σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία συμβάλλοντας στη διαδικασία. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη την τοποθέτησή τους.

- β) συντονισμένο σύστημα: Η εμπειριστατωμένη απόφαση μπορεί να περιλαμβάνει πολλαπλές επιμέρους νομικώς δεσμευτικές αποφάσεις που έχει εκδώσει η αρμόδια αρχή και άλλες εμπλεκόμενες αρχές. Η αρμόδια αρχή καθορίζει κατά περίπτωση μια λογική προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκδοθούν οι επιμέρους αποφάσεις. Η αρμόδια αρχή δύναται να λάβει επιμέρους απόφαση εξ ονόματος μιας άλλης εθνικής αρχής, εάν η απόφαση της εν λόγω αρχής δεν εκδοθεί εμπρόθεσμα και δεν συντρέχουν επαρκείς λόγοι για την καθυστέρηση. Η αρμόδια αρχή δύναται να απορρίψει μια επιμέρους απόφαση άλλης εθνικής αρχής σε περίπτωση που δεν τη θεωρήσει επαρκώς τεκμηριωμένη σε σχέση με τα υποκείμενα στοιχεία που παρουσίασε η εν λόγω αρχή. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει την τήρηση των σχετικών απαιτήσεων βάσει της διεθνούς και ενωσιακής νομοθεσίας και οφείλει να αιτιολογήσει δεόντως την απόφασή της.
3. Εάν για ένα έργο κοινού ενδιαφέροντος απαιτούνται αποφάσεις από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, οι αντίστοιχες αρμόδιες αρχές λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποδοτική και αποτελεσματική συνεργασία και τον μεταξύ τους συντονισμό, συμπεριλαμβανομένης της συμμόρφωσης με τη σύμβαση του Espoo και με τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την πρόβλεψη κοινών διαδικασιών, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.
4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για να διασφαλίσουν την κατά το δυνατόν αποδοτικότερη διαχείριση των προσφυγών που αμφισβητούν την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα της εμπειριστατωμένης απόφασης.

Άρθρο 10

Διαφάνεια και συμμετοχή των πολιτών

1. Για να αυξηθεί η διαφάνεια για όλους τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων, εντός εννέα μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η αρμόδια αρχή εκδίδει εγχειρίδιο διαδικασιών για τη διαδικασία χορήγησης αδειών που ισχύουν για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος. Το εγχειρίδιο επικαιροποιείται ανάλογα με τις ανάγκες και είναι διαθέσιμο στο κοινό. Επίσης, περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που καθορίζονται στο σημείο 1 του παραρτήματος VI.
2. Με την επιφύλαξη τυχόν απαιτήσεων που ισχύουν βάσει των συμβάσεων του Aarhus και του Espoo και της σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης, όλα τα μέρη που συμμετέχουν στη διαδικασία χορήγησης αδειών τηρούν τις αρχές περί συμμετοχής των πολιτών που καθορίζονται στο σημείο 2 του παραρτήματος VI.
3. Με βάση το Άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α), εντός τριών μηνών από την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας ο φορέας υλοποίησης του έργου καταρτίζει και υποβάλλει στην αρμόδια αρχή μια αντίληψη σχετικά με την συμμετοχή των πολιτών. Εντός διαστήματος ενός μήνα, η αρμόδια αρχή ζητεί τροποποιήσεις ή

εγκρίνει την αντίληψη σχετικά με τη συμμετοχή των πολιτών, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που καθορίζονται στο σημείο 3 του παραρτήματος VI.

4. Πριν την υποβολή του φακέλου της αίτησης στην αρμόδια αρχή με βάση το Άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α), διενεργείται τουλάχιστον μία δημόσια διαβούλευση από τον φορέα υλοποίησης ή, όπου προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, από την αρμόδια αρχή. Μέσω της δημόσιας διαβούλευσης ενημερώνονται σε πρώιμο στάδιο οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι συμφερόντων που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχείο α) του παραρτήματος VI σχετικά με το έργο και προσδιορίζεται η καταλληλότερη τοποθεσία ή διαδρομή και τα σχετικά ζητήματα που θα αφορά ο φάκελος της αίτησης. Οι ελάχιστοι όροι συμμετοχής στην εν λόγω δημόσια διαβούλευση διευκρινίζονται στο σημείο 4 του παραρτήματος VI. Ο φορέας υλοποίησης το έργου συντάσσει έκθεση που περιλαμβάνει συνοπτικά τα αποτελέσματα των σχετικών με την συμμετοχή του κοινού δραστηριοτήτων πριν την υποβολή του φακέλου της αίτησης. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται μαζί με τον φάκελο της αίτησης στην αρμόδια αρχή, η οποία λαμβάνει δεόντως υπόψη τα αποτελέσματα αυτά κατά τη λήψη της εμπεριστατωμένης απόφασης.
5. Για τα έργα που διασχίζουν τα σύνορα δύο ή περισσότερων κρατών μελών, οι δημόσιες διαβουλεύσεις που πραγματοποιούνται δυνάμει τις παραγράφου 4 σε καθένα από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη λαμβάνουν χώρα έως και δύο μήνες μετά την πρώτη δημόσια διαβούλευση σε αυτά τα κράτη μέλη.
6. Για τα έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές δυσμενείς διασυνοριακές επιπτώσεις σε ένα ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη, όπου ισχύουν το άρθρο 7 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ και η σύμβαση Espoo, οι σχετικές πληροφορίες διατίθενται στην αρμόδια αρχή του(ων) γειτονικού(ών) κράτους(ών) μέλους(ών). Η αρμόδια αρχή του(ων) κράτους(ών) μέλους(ών) γνωστοποιεί εάν επιθυμεί να συμμετάσχει στις εν λόγω διαδικασίες δημόσιας διαβούλευσης.
7. Ο φορέας υλοποίησης του έργου ή, όπου υπάρχει σχετική πρόβλεψη στην εθνική νομοθεσία, η αρμόδια αρχή δημιουργούν και ενημερώνουν τακτικά έναν ιστότοπο για το έργο, στον οποίο δημοσιεύουν πληροφορίες σχετικά με το έργο. Ο ιστότοπος αυτός συνδέεται με τον ιστότοπο της Επιτροπής και πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο σημείο 5 του παραρτήματος VI. Επιπλέον, διαφυλάσσεται ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.

Επίσης, οι φορείς υλοποίησης δημοσιεύουν τις σχετικές πληροφορίες με άλλα μέσα κατάλληλα ενημέρωσης, στα οποία έχει ευρεία πρόσβαση το κοινό.

Άρθρο 11

Διάρκεια και εφαρμογή της διαδικασίας χορήγησης αδειών

1. Η διαδικασία χορήγησης αδειών αποτελείται από δύο στάδια και η διάρκειά της δεν υπερβαίνει τα τρία έτη:
 - α) Η διαδικασία που προηγείται της αίτησης καλύπτει την περίοδο μεταξύ της έναρξης της διαδικασίας χορήγησης άδειας και της αποδοχής των υποβληθέντων εγγράφων του φακέλου της αίτησης από την αρμόδια αρχή και η διάρκειά της δεν υπερβαίνει τα δύο έτη.

Για την κατοχύρωση της έναρξης της διαδικασίας χορήγησης άδειας, ο(ι) φορέας(είς) υλοποίησης κοινοποιούν εγγράφως το έργο στην αρμόδια αρχή του(ων) οικείου(ων) κράτους(ών) μέλους(ών), το οποίο συνοδεύεται από μια σύντομη παρουσίαση του έργου με εύλογο βαθμό ανάλυσης. Το αργότερο δύο εβδομάδες μετά την παραλαβή της κοινοποίησης, η αρμόδια αρχή τη δέχεται ή, εάν θεωρεί ότι το έργο δεν έχει φτάσει σε αρκετό βαθμό ωριμότητας για να περάσει στη διαδικασία χορήγησης άδειας, ή την απορρίπτει εγγράφως. Σε περίπτωση απόρριψης, η αρμόδια αρχή τεκμηριώνει την απόφασή της. Η ημερομηνία υπογραφής της αποδοχής της κοινοποίησης από την αρμόδια αρχή σηματοδοτεί την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας. Στην περίπτωση που εμπλέκονται δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, η αποδοχή παραλαβής της κοινοποίησης από την τελευταία αρμόδια αρχή σηματοδοτεί την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας.

- β) Η εκ του νόμου προβλεπόμενη διαδικασία χορήγησης άδειας, που καλύπτει την περίοδο από την αποδοχή της υποβληθείσας αίτησης έως την έκδοση εμπεριστατωμένης απόφασης από την αρμόδια αρχή, δεν υπερβαίνει το ένα έτος. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν προγενέστερη ημερομηνία για την προθεσμία, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο.
2. Εντός διαστήματος ενός μήνα από την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας, δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α) η αρμόδια αρχή, σε στενή συνεργασία με τις άλλες αρχές που αφορά το έργο, προσδιορίζει το υλικό πεδίο και το κατά πόσο θα είναι λεπτομερείς οι πληροφορίες που θα υποβάλει ο φορέας υλοποίησης ως τμήμα του φακέλου της αίτησης για έκδοση εμπεριστατωμένης απόφασης. Ο κατάλογος ελέγχου που παρατίθεται στο παράρτημα VI σημείο 1 στοιχείο ε) αποτελεί τη βάση για τον προσδιορισμό αυτών των στοιχείων. Για το σκοπό αυτό συγκαλείται τουλάχιστον μια συνεδρίαση όπου συμμετέχει η αρμόδια αρχή και ο φορέας υλοποίησης και, εάν κριθεί σκόπιμο από την αρμόδια αρχή, άλλες αρχές και ενδιαφερόμενοι κύκλοι συμφερόντων. Το αργότερο ένα μήνα μετά τη συνεδρίαση δημοσιεύεται και διαβιβάζεται στον φορέα υλοποίησης μια λεπτομερής παρουσίαση της αίτησης, η οποία περιλαμβάνει και τα πορίσματα της συνεδρίασης.
3. Εντός τριών μηνών από την έναρξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο α), η αρμόδια αρχή, σε στενή συνεργασία με τον φορέα υλοποίησης και άλλες εμπλεκόμενες αρχές και λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στην παράγραφο 2, καταρτίζει λεπτομερές πρόγραμμα της διαδικασίας χορήγησης άδειας, προσδιορίζοντας τουλάχιστον τα εξής:
- α) τις απαιτούμενες αποφάσεις και τις γνωμοδοτήσεις,
 - β) τις αρχές, τους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων και τους πολίτες που ενδέχεται να αφορά το έργο,
 - γ) τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας και τη διάρκειά τους,
 - δ) τους βασικούς ενδιάμεσους στόχους που πρέπει να επιτευχθούν και τις σχετικές προθεσμίες για την έκδοση της εμπεριστατωμένης απόφασης,

- ε) τους προγραμματισμένους πόρους από τις αρχές και τις πιθανές επιπλέον ανάγκες σε πόρους.

Για τα έργα που διασχίζουν τα σύνορα δύο ή περισσότερων κρατών μελών, οι αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών ευθυγραμμίζουν τα χρονοδιαγράμματά τους και καταρτίζουν κοινό πρόγραμμα.

4. Ο φορέας υλοποίησης του έργου διασφαλίζει την πληρότητα και την κατάλληλη ποιότητα του φακέλου της αίτησης και ζητά τη γνώμη της αρμόδιας αρχής σχετικά με το φάκελο αυτό κατά το δυνατόν νωρίτερα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που προηγείται της αίτησης. Ο φορέας υλοποίησης του έργου συνεργάζεται με την αρμόδια αρχή για την τήρηση των προθεσμιών και τη συμμόρφωση με το λεπτομερές πρόγραμμα κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3.
5. Εντός ενός μήνα από την παραλαβή της αίτησης και εάν καταστεί απαραίτητο, η αρμόδια αρχή ζητά να προσκομίσει ο φορέας υλοποίησης τις πληροφορίες που λείπουν. Τα αιτήματα αυτά μπορούν να αφορούν μόνο ζητήματα που προσδιορίζονται στο λεπτομερές σύντομο σχεδιάγραμμα της αίτησης. Εντός ενός μήνα από την παραλαβή του πλήρους φακέλου της αίτησης, η αρμόδια αρχή αποδέχεται εγγράφως την αίτηση. Κατόπιν, ζητά να παρασχεθούν επιπλέον πληροφορίες μόνο εάν η υποβολή τους δικαιολογείται από νέες συνθήκες και οι σχετικοί λόγοι διευκρινίζονται δεόντως από την αρμόδια αρχή.
6. Σε περίπτωση που λήξει η προθεσμία για την έκδοση της εμπειριστατωμένης απόφασης, η αρμόδια αρχή παρουσιάζει στην αρμόδια ομάδα τα μέτρα που έχει λάβει ή που πρόκειται να λάβει για την ολοκλήρωση της διαδικασίας χορήγησης αδειών με τη λιγότερη δυνατή καθυστέρηση. Η ομάδα δύναται να ζητήσει από την αρμόδια αρχή να ενημερώνει τακτικά σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί σε αυτό το ζήτημα.
7. Οι προθεσμίες που ισχύουν για τις ανωτέρω διατάξεις τελούν υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την διεθνή και ενωσιακή νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV – Ρυθμιστική μεταχείριση

Άρθρο 12

Ανάλυση κόστους-οφέλους για όλο το ενεργειακό σύστημα

1. Εντός ενός μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού τα Ευρωπαϊκά Δίκτυα Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς (ENTSO) στον τομέα του ηλεκτρισμού και του αερίου υποβάλλουν στον Οργανισμό και την Επιτροπή την αντίστοιχη μεθοδολογία τους, που αφορά μεταξύ άλλων τη διαμόρφωση των δικτύων και της αγοράς, εκπόνησης εναρμονισμένης ανάλυσης κόστους-οφέλους για ολόκληρο το ενεργειακό σύστημα της Ένωσης. Η ανάλυση αυτή θα αφορά τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ) και σημείο 2. Η μεθοδολογία καταρτίζεται με βάση τις οριζόμενες στο παράρτημα V αρχές.

2. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της μεθοδολογίας και μετά από επίσημη διαβούλευση με τις οργανώσεις που εκπροσωπούν όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων, ο Οργανισμός εκδίδει γνωμοδότηση σχετικά με τη μεθοδολογία, η οποία απευθύνεται στην Επιτροπή.
3. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της γνωμοδότησης του Οργανισμού η Επιτροπή εκδίδει με τη σειρά της απόφαση για τη μεθοδολογία.
4. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή της γνωμοδότησης της Επιτροπής, τα Ευρωπαϊκά Δίκτυα Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς (ENTSO) στον τομέα του ηλεκτρισμού και του αερίου επιφέρουν τις ανάλογες προσαρμοζούν αναλόγως τη μεθοδολογία τους και την υποβάλλουν προς έγκριση στην Επιτροπή.
5. Εντός δύο εβδομάδων από την έγκριση της Επιτροπής, τα Ευρωπαϊκά Δίκτυα Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς (ENTSO) στον τομέα του ηλεκτρισμού και του αερίου δημοσιεύουν τη μεθοδολογία στους ιστοτόπους τους. Κατόπιν αιτήματος, διαβιβάζουν στην Επιτροπή και τον Οργανισμό τα αντίστοιχα σύνολα εισερχόμενων δεδομένων κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 1, καθώς επίσης και άλλα σχετικά δεδομένα που αφορούν τα δίκτυα, τη ροή του φορτίου και την αγορά σε επαρκώς ακριβή μορφή σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες και τις σχετικές συμφωνίες εμπιστευτικότητας. Τα δεδομένα είναι έγκυρα κατά την ημερομηνία του αιτήματος. Η Επιτροπή και ο Οργανισμός εξασφαλίζουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των δεδομένων αυτών κατά την επεξεργασία που πραγματοποιείται από τους εν λόγω φορείς ή από οποιοδήποτε μέρος που εκπονεί αναλύσεις για λογαριασμό τους με βάση τα εν λόγω δεδομένα.
6. Η μεθοδολογία επικαιροποιείται και βελτιώνεται τακτικά βάσει της διαδικασίας που ορίζεται στις παραγράφους 1 έως 5. Μετά από την επίσημη διαβούλευση με τις οργανώσεις που εκπροσωπούν όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων και την Επιτροπή, ο Οργανισμός δύναται να ζητήσει την ενημέρωση ή τη βελτίωση της μεθοδολογίας κατόπιν κατάλληλης αιτιολόγησης και με την κατάρτιση χρονοδιαγραμμάτων.
7. Η μεθοδολογία εφαρμόζεται στην ανάλυση κόστους-οφέλους βάσει όλων των επακόλουθων δεκαετών σχεδίων ανάπτυξης δικτύων ηλεκτρισμού ή αερίου που εκπονούν τα Ευρωπαϊκά Δίκτυα Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς (ENTSO) στον τομέα του ηλεκτρισμού και του αερίου δυνάμει του άρθρου 8 των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και 715/2009.
8. Έως την 31^η Δεκεμβρίου 2016, τα ENTSO ηλεκτρισμού και αερίου πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή και τον Οργανισμό κοινό μοντέλο δικτύου και αγοράς ηλεκτρισμού και αερίου, που περιλαμβάνει τόσο τη μεταφορά όσο και την αποθήκευση ηλεκτρισμού και αερίου και καλύπτει τις περιοχές και τους διαδρόμους προτεραιότητας που επισημαίνονται στο παράρτημα I και καταρτίζονται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στο παράρτημα V. Μετά την έγκρισή του από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στις παραγράφους 2 έως 4, το μοντέλο αυτό συμπεριλαμβάνεται στη μεθοδολογία.

Άρθρο 13
Διευκόλυνση των επενδύσεων με διασυνοριακό αντίκτυπο

1. Οι επενδυτικές δαπάνες που σχετίζονται με έργο κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στις κατηγορίες που αναφέρονται σημεία 1 στοιχεία α) έως δ) και 2 του παραρτήματος II βαρύνουν τον(ους) φορέα(είς) εκμετάλλευσης συστήματος μεταφοράς του(ων) κράτους(ών) μέλους(ών) όπου εντοπίζονται τα καθαρά θετικά αποτελέσματα του έργου και καταβάλλονται από τους χρήστες του δικτύου μέσω των τιμολογίων πρόσβασης στα δίκτυα.

Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που έχουν λάβει απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2009/73/EK ή του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009.

2. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τις πραγματικές δαπάνες που προκύπτουν από έναν φορέα εκμετάλλευσης συστήματος μεταφοράς ή άλλο φορέα υλοποίησης του έργου ως αποτέλεσμα των επενδύσεων και του διασυνοριακού επιμερισμού των αντίστοιχων δαπανών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 κατά τον καθορισμό ή την έγκριση των τιμολογίων σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2009/72/EK και το άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2009/73/EK, στο μέτρο που οι δαπάνες αυτές αντιστοιχούν στις δαπάνες ενός αποτελεσματικού και διαρθρωτικά συγκρίσιμου φορέα εκμετάλλευσης.
3. Με την επιφύλαξη των επενδύσεων σε έργα κοινού ενδιαφέροντος μέσω αμοιβαίας συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εγκρίνουν επενδύσεις και αποφασίζουν από κοινού για τον διασυνοριακό επιμερισμό του αντίστοιχου κόστους για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος ή δέσμες έργων, καθώς επίσης και για την ενσωμάτωση των επενδυτικών δαπανών στα τιμολόγια μεταφοράς.
4. Ο(ι) φορέας(είς) υλοποίησης ενός έργου κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ) και σημείο 2 ενημερώνει(ουν) τακτικά όλες τις εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές σχετικά με την πρόοδο του έργου και τον προσδιορισμό του κόστους και των συνεπειών που επιφέρει. Μόλις έργο κοινού ενδιαφέροντος που έχει επιλεγεί δυνάμει του Άρθρου 3 και εμπίπτει στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ) και σημείο 2 φτάσει σε επαρκή βαθμό ωριμότητας, ο φορέας υλοποίησης του έργου υποβάλλει αίτημα επένδυσης, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται ο διασυνοριακός επιμερισμός κόστους, στις οικείες εθνικές ρυθμιστικές αρχές μαζί με τα εξής:

α) ανάλυση κόστους-οφέλους με βάση την μεθοδολογία που καταρτίστηκε δυνάμει του Άρθρου 12· και

β) επιχειρηματικό πλάνο που αξιολογεί την οικονομική βιωσιμότητα του έργου, συμπεριλαμβανομένου του επιλεχθέντος τρόπου χρηματοδότησης, και για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο παράρτημα I σημείο 2 τα αποτελέσματα της δοκιμής αγοράς.

Εάν έργο υλοποιείται από διάφορους φορείς εκμετάλλευσης ή επενδυτές, το αίτημά τους υποβάλλεται από κοινού.

Για τα έργα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος που ισχύει για ολόκληρη την Ένωση, οι φορείς υλοποίησης πρέπει να υποβάλουν το αίτημά τους έως την 30^η Σεπτεμβρίου 2013.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διαβιβάζουν αμελλητί ένα αντίγραφο κάθε αιτήματος επένδυσης, μόλις το λάβουν, στον Οργανισμό προς ενημέρωση αυτού.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές και ο Οργανισμός διαφυλάσσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.

5. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του τελευταίου αιτήματος από την τελευταία εμπλεκόμενη εθνική ρυθμιστική αρχή, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, κατόπιν διαβούλευσης με τον(ους) εμπλεκόμενο(ους) φορέα(είς) υλοποίησης, λαμβάνουν από κοινού απόφαση σχετικά με τον επιμερισμό του επενδυτικού κόστους που θα βαρύνει κάθε φορέα εκμετάλλευσης συστήματος για το εν λόγω έργο, καθώς επίσης και σχετικά με την συμπερίληψή του στα τιμολόγια των δικτύων. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να αποφασίσουν τον επιμερισμό ενός μέρους μόνο των δαπανών ή να επιμερίσουν τις δαπάνες σε μια δέσμη διαφόρων έργων κοινού ενδιαφέροντος.

Κατά την απόφαση διασυνοριακού επιμερισμού του κόστους, λαμβάνονται υπόψη το οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος, αλλά και τα αντίστοιχα οφέλη του(ων) έργου(ων) στα οικεία κράτη μέλη και η ενδεχόμενη ανάγκη χρηματοδοτικής στήριξης.

Η απόφαση κοινοποιείται, αμελλητί, από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές στον Οργανισμό μαζί με όλες τις σχετικές με την εν λόγω απόφαση πληροφορίες. Ειδικότερα, πρέπει να αναφέρονται λεπτομερώς οι λόγοι βάσει των οποίων έγινε ο επιμερισμός του κόστους μεταξύ των κρατών μελών, όπως τα εξής:

- α) εκτίμηση των εντοπιζόμενων επιπτώσεων, μεταξύ άλλων σχετικά με τα τιμολόγια των δικτύων, για κάθε ένα από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη·
- β) αξιολόγηση του επιχειρηματικού σχεδίου που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο β)·
- γ) τις θετικές εξωτερικές επιδράσεις του έργου σε περιφερειακό ή ενωσιακό επίπεδο·
- δ) το αποτέλεσμα της διαβούλευσης με τον(ους) εμπλεκόμενο(ους) φορέα(είς) υλοποίησης.

Η απόφαση επιμερισμού θα δημοσιευτεί.

6. Στην περίπτωση που οι εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το αίτημα επένδυσης εντός έξι μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος από την τελευταία εθνική ρυθμιστική αρχή, ενημερώνουν αμελλητί τον Οργανισμό.

Στην περίπτωση αυτή ή κατόπιν κοινού αιτήματος των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, η απόφαση σχετικά με το επενδυτικό αίτημα, συμπεριλαμβανομένου του διασυνοριακού επιμερισμού του κόστους που αναφέρεται στην παράγραφο 4 καθώς

και του τρόπου με τον οποίο το κόστος των επενδύσεων θα αντικατοπτρίζεται στα τιμολόγια, λαμβάνεται από τον Οργανισμό εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της προσφυγής.

Πριν αποφανθεί, ο Οργανισμός διαβουλεύεται με τις εμπλεκόμενες εθνικές ρυθμιστικές αρχές και τον(ους) φορέα(είς) υλοποίησης του έργου. Η περίοδος τριών μηνών που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο μπορεί να επεκταθεί κατά δύο μήνες στην περίπτωση που ο Οργανισμός χρειάζεται επιπλέον πληροφορίες. Η επιπλέον προθεσμία αρχίζει την επομένη της ημέρας παραλαβής όλων των πληροφοριών.

Η απόφαση επιμερισμού θα δημοσιευτεί.

7. Ο Οργανισμός κοινοποιεί αμελλητί αντίγραφο όλων των αποφάσεων, καθώς και όλων των σχετικών πληροφοριών, στην Επιτροπή. Τα εν λόγω στοιχεία είναι δυνατό να παρέχονται σε συγκεντρωτική μορφή. Η Επιτροπή διαφυλάσσει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.
8. Ο εν λόγω επιμερισμός του κόστους δεν επηρεάζει το δικαίωμα των φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς να επιβάλουν επιβαρύνσεις για την πρόσβαση στο δίκτυο ούτε το δικαίωμα των εθνικών ρυθμιστικών αρχών να τις εγκρίνουν σύμφωνα με το άρθρο 32 των οδηγιών 2009/72/EK και 2009/73/EK, το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009.

Άρθρο 14 **Κίνητρα**

1. Σε περίπτωση που ένας φορέας υλοποίησης παρουσιάζει υψηλότερους κινδύνους σε ό,τι αφορά την υλοποίηση, την κατασκευή, τη λειτουργία ή τη συντήρηση ενός έργου κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτει στις κατηγορίες που ορίζονται στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος II, πλην των έργων αποθήκευσης υδροηλεκτρικής ενέργειας, σε σχέση με τους κινδύνους που προκύπτουν συνήθως σε παρεμφερές έργο υποδομής και εφόσον για τους κινδύνους αυτούς δεν υπάρχει εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2009/73/EK ή του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διασφαλίζουν ότι στο εν λόγω έργο παρέχονται κατάλληλα κίνητρα κατά την εφαρμογή του άρθρου 37 παράγραφος 8 της οδηγίας 2009/72/EK, του άρθρου 41 παράγραφος 8 της οδηγίας 2009/73/EK, του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009.
2. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές αποφασίζουν την χορήγηση των κινήτρων αυτών σύμφωνα με τα πορίσματα της ανάλυσης κόστους-οφέλους βάσει της μεθοδολογίας που καταρτίζεται δυνάμει του Άρθρου 12 και ιδιαίτερα τις θετικές εξωτερικές επιδράσεις του έργου σε περιφερειακό ή ενωσιακό επίπεδο. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές αναλύουν περαιτέρω τους ειδικούς κινδύνους που οφείλονται στον(ους) φορέα(είς) υλοποίησης του έργου, τα μέτρα μετριασμού κινδύνου που έχουν ληφθεί και την αιτιολόγηση του κινδύνου με στόχο την επίτευξη του καθαρού θετικού αντικτύπου του έργου σε σύγκριση με μια λιγότερο επισφαλής εναλλακτική. Οι επιλέξιμοι κίνδυνοι αφορούν κυρίως τις νέες τεχνολογίες μεταφοράς, τόσο χειρσαίες όσο και υπεράκτιες, το έλλειμμα είσπραξης των δαπανών και την ανάπτυξη.

3. Τα κίνητρα που παρέχει η απόφαση λαμβάνουν υπόψη τον ειδικό χαρακτήρα του κινδύνου και περιλαμβάνουν:
 - α) κανόνες για τις προληπτικές επενδύσεις, ή
 - β) κανόνες για την αναγνώριση αποδοτικών δαπανών που προκύπτουν πριν τη θέση σε λειτουργία του έργου, ή
 - γ) κανόνες παροχής επιπλέον απόδοσης για το επενδυθέν στο έργο κεφάλαιο ή
 - δ) οποιοδήποτε άλλο μέτρο θεωρείται απαραίτητο και κατάλληλο.
4. Έως την 31^η Δεκεμβρίου 2013, ο Οργανισμός θα εκδώσει κατευθύνσεις σχετικά με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού ΕΚ αριθ. 713/2009 σε ό,τι αφορά τα εξής:
 - α) τα κίνητρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 με βάση μια συγκριτική ανάλυση επιδόσεων βέλτιστων πρακτικών που διενεργείται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές·
 - β) την κοινή μεθοδολογία αξιολόγησης των τους υψηλότερων κινδύνων που προκύπτουν σχετικά με τις επενδύσεις σε έργα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου.
5. Έως την 31^η Ιουλίου 2013, όλες οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές οφείλουν να δημοσιεύουν τη μεθοδολογία τους, καθώς και τα κριτήρια στα οποία βασίζονται για την αξιολόγηση των επενδύσεων σε έργα μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου και των υψηλότερων κινδύνων που ενέχουν.
6. Η Επιτροπή δύναται να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τα κίνητρα που καθορίζονται στο παρόν άρθρο σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφοι 1 έως 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και το άρθρο 23 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V – Χρηματοδότηση

Άρθρο 15

Επιλεξιμότητα έργων για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση

1. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημεία 1, 2 και 4 είναι επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για μελέτες και χρηματοοικονομικών μέσων σύμφωνα με τις διατάξεις του [κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη»].
2. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ) και σημείο 2, πλην των έργων αποθήκευσης υδροηλεκτρικής ενέργειας, είναι επίσης επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για μελέτες σύμφωνα με τις

διατάξεις του [κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη»], εάν εκπονούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στην παράγραφο 6 στοιχείο β) του Άρθρου 5 ή εάν πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) η ειδική ανάλυση κόστους-οφέλους του έργου δυνάμει της παραγράφου 4 στοιχείο α) του Άρθρου 13, τεκμηριώνει την ύπαρξη σημαντικών θετικών εξωτερικών επιδράσεων, όπως η ασφάλεια του εφοδιασμού, η αλληλεγγύη και η καινοτομία· και
 - β) από το επιχειρηματικό πλάνο και άλλες διενεργηθείσες εκτιμήσεις, ιδίως από πιθανούς επενδυτές ή πιστωτές, προκύπτει ότι το έργο δεν είναι εμπορικά βιώσιμο. Κατά την αξιολόγηση της εμπορικής βιωσιμότητας του έργου λαμβάνονται υπόψη η απόφαση περί κινήτρων και η τεκμηρίωσή της που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του Άρθρου 14· και
 - γ) για το έργο έχει ληφθεί απόφαση διασυνοριακού επιμερισμού κόστους δυνάμει του άρθρου 13 ή, στην περίπτωση έργων για τα οποία ισχύει απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2009/73/EK ή του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009, έχει εκδοθεί γνωμοδότηση από τις αρμόδιες εθνικές ρυθμιστικές αρχές και τον Οργανισμό σχετικά με την εμπορική βιωσιμότητά του.
3. Τα έργα κοινού ενδιαφέροντος που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχείο ε) και σημείο 4 είναι επίσης επιλέξιμα για χρηματοδοτική συνδρομή από την Ένωση υπό τη μορφή επιχορηγήσεων για μελέτες σύμφωνα με τις διατάξεις του [κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη»], εάν οι εμπλεκόμενοι φορείς υλοποίησης μπορούν να αποδείξουν σαφώς τις σημαντικές θετικές εξωτερικές επιδράσεις των έργων και την έλλειψη εμπορικής βιωσιμότητάς τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI – Τελικές διατάξεις

Άρθρο 16

Υποβολή εκθέσεων και αξιολόγηση

Το αργότερο έως το 2017, η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση σχετικά με την υλοποίηση των έργων κοινού ενδιαφέροντος. Στο πλαίσιο της έκθεσης αυτής αξιολογούνται τα εξής:

- α) η σημειωθείσα πρόοδος σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη, την κατασκευή και τη θέση σε λειτουργία έργων κοινού ενδιαφέροντος που έχουν επιλεγεί δυνάμει του Άρθρου 3 και, κατά περίπτωση, οι καθυστερήσεις στην υλοποίηση και άλλες δυσκολίες που προέκυψαν·
- β) τα κονδύλια που δεσμεύθηκαν και εκταμιεύθηκαν από την Ένωση για έργα κοινού ενδιαφέροντος βάσει των διατάξεων του [κανονισμού του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση της διευκόλυνσης «Συνδέοντας την Ευρώπη], σε σύγκριση με τη συνολική αξία των χρηματοδοτούμενων έργων κοινού ενδιαφέροντος·

- γ) αναφορικά με τον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας και του αερίου, η εξέλιξη σε ό,τι αφορά το επίπεδο διασύνδεσης μεταξύ των κρατών μελών, η αντίστοιχη εξέλιξη των τιμών της ενέργειας, καθώς επίσης και ο αριθμός των συμβάντων βλάβης του συστήματος του δικτύου, οι αιτίες των βλαβών και το σχετικό οικονομικό κόστος τους·
- δ) αναφορικά με τη χορήγηση αδειών και συμμετοχή των πολιτών:
- η μέση και η μέγιστη συνολική διάρκεια των διαδικασιών έγκρισης έργων κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας κάθε σταδίου της διαδικασίας έγκρισης, σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπουν οι βασικοί ενδιάμεσοι στόχοι του Άρθρου 11 παράγραφος 3·
 - ο βαθμός εναντίωσης που αντιμετωπίζουν τα έργα κοινού ενδιαφέροντος (ιδίως, ο αριθμός αντιρρήσεων που κατατέθηκαν εγγράφως κατά τη διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης, αριθμός νομικών προσφυγών)·
- ε) αναφορικά με τη ρυθμιστική μεταχείριση:
- ο αριθμός των έργων κοινού ενδιαφέροντος για τα οποία υπάρχει απόφαση διασυνοριακού επιμερισμού του κόστους δυνάμει του Άρθρου 13·
 - ο αριθμός και το είδος των έργων κοινού ενδιαφέροντος στα οποία έχουν παρασχεθεί ειδικά κίνητρα δυνάμει του Άρθρου 14.

Άρθρο 17

Πληροφόρηση και δημοσιότητα

Η Επιτροπή δημιουργεί μια πλατφόρμα διαφάνειας σχετικά με τις εγκαταστάσεις, εύκολα προσβάσιμη από το κοινό. Η εν λόγω πλατφόρμα περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) γενικές πληροφορίες για κάθε έργο κοινού ενδιαφέροντος που επικαιροποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα, συμπεριλαμβανομένων των γεωγραφικών πληροφοριών·
- β) το πρόγραμμα υλοποίησης κάθε έργου κοινού ενδιαφέροντος·
- γ) τα κύρια πορίσματα της ανάλυσης κόστους-οφέλους βάσει της μεθοδολογίας που καταρτίζεται δυνάμει του Άρθρου 12 για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος, πλην των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.

Άρθρο 18

Μεταβατικές διατάξεις

Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τη χορήγηση, τη συνέχιση ή την τροποποίηση της χρηματοδοτικής στήριξης που θα έχει παράσχει η Επιτροπή στο πλαίσιο προσκλήσεων υποβολής προτάσεων που εκδόθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 680/2007 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹ στα έργα που παρατίθενται στα παραρτήματα Ι και ΙΙΙ της απόφασης 1364/2006/ΕΚ ή για τους στόχους, με βάση τις σχετικές κατηγορίες δαπανών για τα ΔΕΔ-Ε, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1083/2006³².

Άρθρο 19
Κατάργηση

Η απόφαση 1364/2006/ΕΚ καταργείται από την 1^η Ιανουαρίου 2014. Βάσει του παρόντος κανονισμού δεν προκύπτουν δικαιώματα για τα έργα που παρατίθενται στα παραρτήματα Ι και ΙΙΙ της απόφασης 1364/2006/ΕΚ.

Άρθρο 20
Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από την ημερομηνία της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1^η Ιανουαρίου 2013.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

³¹ ΕΕ L 162 της 22.6.2007, σ. 1.
³² ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 25.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΖΩΝΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στους εξής διαδρόμους και ζώνες προτεραιότητας διευρωπαϊκών ενεργειακών υποδομών:

1. ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

- (1) *Υπεράκτιο δίκτυο των Βόρειων Θαλασσών («NSOG»)*: ολοκληρωμένο υπεράκτιο δίκτυο ηλεκτρισμού στη Βόρεια Θάλασσα, τη Θάλασσα της Ιρλανδίας, τη Μάγγη, τη Βαλτική Θάλασσα και τα γειτονικά ύδατα για τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας από υπεράκτιες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε κέντρα κατανάλωσης και αποθήκευσης και για την αύξηση των διασυνοριακών ανταλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Σουηδία και Ηνωμένο Βασίλειο.

- (2) *Διασυνδέσεις ηλεκτρικής ενέργειας Βορρά – Νότου στη δυτική Ευρώπη («NSI West Electricity»)*: διασυνδέσεις μεταξύ κρατών μελών της περιοχής αυτής και με τρίτες χώρες της Μεσογείου, κυρίως για την αξιοποίηση ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Μάλτα, Πορτογαλία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

- (3) *Διασυνδέσεις ηλεκτρικής ενέργειας Βορρά – Νότου στην κεντροανατολική και νοτιοανατολική Ευρώπη («NSI East Electricity»)*: διασυνδέσεις και εσωτερικές γραμμές με κατεύθυνση Βορρά προς Νότο και Ανατολή προς Δύση με στόχο την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και την ενσωμάτωση της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Κύπρος, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία.

- (4) *Σχέδιο διασύνδεσης των αγορών ενέργειας της περιοχής της Βαλτικής στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας («BEMIP Electricity»)*: διασυνδέσεις μεταξύ κρατών μελών στην περιοχή της Βαλτικής και ανάλογη ενίσχυση των υποδομών των εσωτερικών δικτύων, για να δοθεί τέλος στην απομόνωση των κρατών της Βαλτικής και να εδραιωθεί η ενοποίηση της αγοράς στην περιοχή αυτή.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γερμανία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία και Σουηδία.

2. ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΑΕΡΙΟ

- (5) *Διασυνδέσεις αερίου Βορρά – Νότου στην δυτική Ευρώπη («NSI West Gas»)*: δυνατότητες διασύνδεσης για τις ροές αερίου μεταξύ Βορρά και Νότου στη δυτική Ευρώπη με στόχο την περαιτέρω διαφοροποίηση των οδών εφοδιασμού και την αύξηση της βραχυπρόθεσμης ικανότητας παράδοσης αερίου.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

- (6) *Διασυνδέσεις αερίου Βορρά – Νότου στην κεντροανατολική και νοτιοανατολική Ευρώπη («NSI East Gas»)*: περιφερειακές συνδέσεις στον τομέα του αερίου μεταξύ της περιφέρειας της Βαλτικής Θάλασσας, της Αδριατικής, του Αιγαίου πελάγους και της Μαύρης Θάλασσας, κυρίως για την ενίσχυση της διαφοροποίησης και της ασφάλειας του εφοδιασμού με αέριο.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βουλγαρία, Κύπρος, Τσεχική Δημοκρατία, Γερμανία, Ελλάδα, Ουγγαρία, Ιταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία.

- (7) *Νότιος διάδρομος μεταφοράς φυσικού αερίου («SGC»)*: μεταφορά φυσικού αερίου από τη λεκάνη της Κασπίας, την κεντρική Ασία, τη Μέση Ανατολή και τη λεκάνη της ανατολικής Μεσογείου προς την Ένωση με στόχο την ενίσχυση της διαφοροποίησης του εφοδιασμού.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Βουλγαρία, Τσεχική Δημοκρατία, Κύπρος, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ελλάδα, Ιταλία, Πολωνία, Ρουμανία, Σλοβακία και Σλοβενία.

- (8) *Σχέδιο διασύνδεσης των αγορών ενέργειας της περιοχής της Βαλτικής στον τομέα του αερίου («BEMIP Gas»)*: υποδομές με στόχο την παύση της απομόνωσης των τριών κρατών της Βαλτικής και της Φινλανδίας και της εξάρτησής τους από έναν και μόνο προμηθευτή, καθώς επίσης και την αύξηση της διαφοροποίησης του εφοδιασμού στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Δανία, Εσθονία, Φινλανδία, Γερμανία, Λετονία, Λιθουανία, Πολωνία και Σουηδία.

3. ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

- (9) *Συνδέσεις παροχής πετρελαίου στην κεντροανατολική Ευρώπη («OSC»)*: διαλειτουργικότητα του δικτύου πετρελαιοαγωγών της κεντροανατολικής Ευρώπης με στόχο την αύξηση της ασφάλειας του εφοδιασμού και τη μείωση των κινδύνων για το περιβάλλον.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: Αυστρία, Τσεχική Δημοκρατία, Γερμανία, Ουγγαρία, Πολωνία και Σλοβακία.

4. ΘΕΜΑΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

- (10) *Ανάπτυξη ευφρών δικτύων*: αξιοποίηση των τεχνολογιών των ευφρών δικτύων σε όλη την Ένωση με στόχο την αποτελεσματική ενοποίηση της συμπεριφοράς και των δράσεων όλων των χρηστών που είναι συνδεδεμένοι στο δίκτυο ηλεκτροδότησης, και ιδιαίτερα την παραγωγή μεγάλου όγκου ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες ή καταναλωμένες πηγές ενέργειας και η ανταπόκριση στη ζήτηση από τους καταναλωτές.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: όλα.

- (11) *Λεωφόροι ηλεκτρικής ενέργειας*: οι πρώτες λεωφόροι ηλεκτρικής ενέργειας θα υλοποιηθούν έως το 2020 με στόχο την δημιουργία δικτύου λεωφόρων ηλεκτρισμού σε όλη την Ευρώπη.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: όλα.

- (12) *Διασυννοριακό δίκτυο διοξειδίου του άνθρακα*: ανάπτυξη υποδομών μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα μεταξύ των κρατών μελών και σε συνεργασία με γειτονικές τρίτες χώρες με στόχο την ευρύτερη χρήση της δέσμευσης και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα.

Συμμετέχοντα κράτη μέλη: όλα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

Παρακάτω αναλύονται οι κατηγορίες των ενεργειακών υποδομών που πρόκειται να αναπτυχθούν για την υλοποίηση των προτεραιοτήτων σχετικά με τις ενεργειακές υποδομές που παρατίθενται στο παράρτημα Ι:

- (1) αναφορικά με την ηλεκτρική ενέργεια:
 - α) εναέριες γραμμές ηλεκτροδότησης υψηλής τάσης, εάν έχουν σχεδιαστεί για τάση 220 kV ή ανώτερη και υπόγεια και υποθαλάσσια καλώδια μεταφοράς, εάν έχουν σχεδιαστεί για τάση 150 kV ή ανώτερη·
 - β) σε ό,τι αφορά ειδικά τις λεωφόρους ηλεκτρικής ενέργειας, κάθε υλικός εξοπλισμός που έχει σχεδιαστεί για να επιτρέπει την μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας υψηλής και υπερυψηλής τάσης, με στόχο τη σύνδεση της παραγωγής ή αποθήκευσης μεγάλου όγκου ηλεκτρικής ενέργειας σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή ακόμη και σε τρίτες χώρες με τη σημαντική κατανάλωση σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη·
 - γ) εγκαταστάσεις αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούνται για την μόνιμη ή προσωρινή αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας σε υπέργειες ή υπόγειες υποδομές ή γεωλογικούς χώρους, με την προϋπόθεση ότι συνδέονται άμεσα με γραμμές μεταφοράς υψηλής τάσης που έχουν σχεδιαστεί για τάση 110kV ή ανώτερη·
 - δ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποδοτική λειτουργία των συστημάτων που ορίζονται στα στοιχεία α) έως γ), συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων προστασίας, παρακολούθησης και ελέγχου σε όλα τα επίπεδα τάσης·
 - ε) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση μεταφοράς και διανομής μέσης τάσης που αποσκοπεί στην αμφίδρομη ψηφιακή επικοινωνία, τη διαδραστική και έξυπνη παρακολούθηση και διαχείριση της ηλεκτροπαραγωγής σε πραγματικό χρόνο ή σχεδόν σε πραγματικό χρόνο, τη μεταφορά, διανομή και κατανάλωση σε ένα δίκτυο ηλεκτρισμού με στόχο την ανάπτυξη ενός δικτύου που θα ενοποιεί αποτελεσματικά τη συμπεριφορά και τις ενέργειες των συνδεδεμένων σε αυτό χρηστών – εταιρείες ηλεκτροπαραγωγής, καταναλωτές και όσων έχουν και τις δύο ιδιότητες – για να δημιουργηθεί οικονομικά αποδοτικό και βιώσιμο σύστημα ηλεκτρισμού που θα χαρακτηρίζεται από μικρές απώλειες, υψηλή ποιότητα, ασφάλεια του εφοδιασμού και προστασία.
- (2) αναφορικά με το αέριο:
 - α) αγωγοί μεταφοράς φυσικού αερίου και βιοαερίου που αποτελούν τμήματα ενός δικτύου που περιλαμβάνει κυρίως αγωγούς υψηλής πίεσης, πλην των αγωγών υψηλής πίεσης που χρησιμοποιούνται στην ανοδική ή την τοπική διανομή φυσικού αερίου·

- β) υπόγειοι χώροι αποθήκευσης που είναι συνδεδεμένοι με τους προαναφερθέντες αγωγούς αερίου υψηλής πίεσης·
 - γ) χώροι παραλαβής, αποθήκευσης και επαναεριοποίησης υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) ή συμπιεσμένου φυσικού αερίου (ΣΦΑ)·
 - δ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποδοτική λειτουργία του συστήματος ή για τη δυνατότητα αμφίδρομης ροής·
- (3) αναφορικά με το πετρέλαιο:
- α) αγωγοί μεταφοράς αργού πετρελαίου·
 - β) σταθμοί άντλησης και εγκαταστάσεις αποθήκευσης που είναι απαραίτητοι για τη λειτουργία αγωγών αργού πετρελαίου·
 - γ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία του εν λόγω συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων προστασίας, παρακολούθησης και ελέγχου και των διατάξεων αντίστροφης ροής·
- (4) αναφορικά με το διοξείδιο του άνθρακα:
- α) ειδικοί αγωγοί, πλην όσων αποτελούν τμήμα του ανάντη δικτύου, που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά ανθρωπογενών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα που προέρχονται από περισσότερες από μια πηγές, π.χ. βιομηχανικές εγκαταστάσεις (συμπεριλαμβανομένων των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας) που παράγουν αέριο διοξείδιο του άνθρακα από καύσεις ή άλλες χημικές αντιδράσεις στις οποίες συμμετέχουν ενώσεις που περιέχουν ορυκτό ή μη άνθρακα, με στόχο τη μόνιμη γεωλογική αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα δυνάμει της οδηγίας 2009/31/EK·
 - β) εγκαταστάσεις υγροποίησης και ενδιάμεσης αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα με στόχο την μεταγενέστερη μεταφορά του. Εξαιρούνται οι υποδομές εντός γεωλογικού σχηματισμού που χρησιμοποιούνται για τη μόνιμη γεωλογική αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα δυνάμει της οδηγίας 2009/31/EK και οι συναφείς επιφανειακές και εγχυτικές εγκαταστάσεις,
 - γ) κάθε εξοπλισμός ή εγκατάσταση που είναι ουσιώδης για την ορθή, ασφαλή και αποτελεσματική λειτουργία του εν λόγω συστήματος, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων προστασίας, παρακολούθησης και ελέγχου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

1. ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

- (1) Για τα έργα ηλεκτρικής ενέργειας που εμπίπτουν στην κατηγορία του παραρτήματος ΙΙ σημείο 1, κάθε ομάδα απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς βάσει της υποχρέωσής τους να συνεργάζονται σε περιφερειακό επίπεδο δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας 72/2009/ΕΚ και του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009, από φορείς υλοποίησης έργων σε σχέση με καθεμία από τις προτεραιότητες που προσδιορίζονται στο παράρτημα Ι, καθώς επίσης και από εκπροσώπους της Επιτροπής, του Οργανισμού και του ENTSO για την ηλεκτρική ενέργεια.

Για τα έργα στον τομέα του αερίου που εμπίπτουν στην κατηγορία του παραρτήματος ΙΙ σημείο 2, κάθε ομάδα απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς βάσει της υποχρέωσής τους να συνεργάζονται σε περιφερειακό επίπεδο δυνάμει του άρθρου 7 της οδηγίας 73/2009/ΕΚ και του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009, από φορείς υλοποίησης έργων σε σχέση με καθεμία από τις προτεραιότητες που προσδιορίζονται στο παράρτημα Ι, καθώς επίσης και από εκπροσώπους της Επιτροπής, του Οργανισμού και του ENTSO για το αέριο.

Για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου και διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος ΙΙ, κάθε ομάδα απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών, φορέων υλοποίησης έργων που εμπλέκονται σε καθεμία από τις σχετικές προτεραιότητες που καθορίζονται στο παράρτημα 1 και της Επιτροπής.

- (2) Κάθε ομάδα οργανώνει τις εργασίες της σύμφωνα με τις προσπάθειες περιφερειακής συνεργασίας δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας 72/2009/ΕΚ, του άρθρου 7 της οδηγίας 73/2009/ΕΚ, του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και του άρθρου 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 715/2009 και άλλων υφιστάμενων δομών περιφερειακής συνεργασίας.
- (3) Κάθε ομάδα καλεί, ανάλογα με τις ανάγκες υλοποίησης της σχετικής προτεραιότητας που προσδιορίζεται στο παράρτημα Ι, εκπροσώπους εθνικών διοικήσεων, ρυθμιστικών αρχών, φορέων υλοποίησης έργου και φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς από χώρες υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ και δυνάμει υποψήφιες χώρες, των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών, εκπροσώπων των θεσμών και των οργάνων της Ενεργειακής Κοινότητας, χωρών που εμπίπτουν στην πολιτική ευρωπαϊκής γειτονίας και χωρών με τις οποίες η Ένωση διαθέτει ειδική συνεργασία στον τομέα της ενέργειας.
- (4) Κάθε ομάδα συμβουλευεται τις οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν σχετικούς ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών,

των φορέων εκμετάλλευσης συστημάτων διανομής, των προμηθευτών, των καταναλωτών και, για τα καθήκοντα που ορίζονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 5, οργανώσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Η ομάδα δύναται να οργανώνει ακροάσεις ή διαβουλεύσεις, κατά περίπτωση, για την επίτευξη των καθηκόντων της.

2. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΣΕ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

- (1) Κάθε φορέας υλοποίησης έργου υποβάλλει αίτηση επιλογής για έργο κοινού ενδιαφέροντος στα μέλη της αντίστοιχης ομάδας, η οποία περιλαμβάνει μια εκτίμηση του(ων) έργου(ων) από την άποψη της συμβολής στην υλοποίηση των προτεραιοτήτων που προσδιορίζονται στο παράρτημα I, τη συνάφεια με τα σχετικά κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 6 και οποιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία για την αξιολόγηση του έργου.
- (2) Όλοι οι αποδέκτες διαφυλάσσουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών.
- (3) Τα προτεινόμενα έργα μεταφοράς και αποθήκευσης ηλεκτρικής ενέργειας που εμπίπτουν στις κατηγορίες που παρατίθενται στο παράρτημα II σημείο 1, στοιχεία α) έως δ) περιλαμβάνονται στην πιο πρόσφατη εκδοχή του δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων ηλεκτρισμού, που καταρτίζει το ENTSO για τον ηλεκτρισμό δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009.
- (4) Για όλους τους καταλόγους έργων κοινού ενδιαφέροντος που ισχύουν για όλη τη Ένωση και θα εγκριθούν μετά την 1η Αυγούστου 2013, τα προτεινόμενα έργα μεταφοράς και αποθήκευσης αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που παρατίθενται στο παράρτημα II σημείο 2 περιλαμβάνονται στην πιο πρόσφατη εκδοχή του δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων αερίου, που καταρτίζει το ENTSO για τον τομέα του αερίου δυνάμει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 715/2009.
- (5) Τα προτεινόμενα έργα μεταφοράς διοξειδίου του άνθρακα που εμπίπτουν στην κατηγορία του παραρτήματος II σημείο 4 παρουσιάζονται ως μέρος ενός σχεδίου που καταρτίζουν πάνω από δύο κράτη μέλη για την ανάπτυξη των διασυνοριακών υποδομών μεταφοράς και αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα. Το σχέδιο αυτό παρουσιάζεται στην Επιτροπή από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη ή τις σχετικές οντότητες που αυτά καθορίζουν.
- (6) Κατά την αξιολόγηση προτεινόμενων έργων ηλεκτρισμού και αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που καθορίζονται στο παράρτημα II, σημείο 1 στοιχεία α) έως δ) και σημείο 2 και με την επιφύλαξη των διατάξεων του σημείου 4, κάθε ομάδα λαμβάνει υπόψη την ανάλυση που εκπονείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 12 για τα προτεινόμενα έργα ηλεκτρισμού και αερίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που καθορίζονται στο παράρτημα II, σημείο 1 α) έως δ) και σημείο 2 στο πιο πρόσφατο διαθέσιμο δεκαετές σχέδιο ανάπτυξης δικτύων αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας που εκπονούν τα ENTSO για την ηλεκτρική ενέργεια και το αέριο δυνάμει του άρθρου 8 των κανονισμών (ΕΚ) 714/2009 και 715/2009.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

- (1) Ως έργο με σημαντικό διασυνοριακό αντίκτυπο νοείται έργο στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, το οποίο πληροί τις εξής προϋποθέσεις:
- α) αναφορικά με τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, το έργο μεταβάλλει την δυναμικότητα μεταφοράς του δικτύου στα σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους και ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών ή σε οποιαδήποτε άλλη σχετική εγκάρσια τομή του ίδιου διαδρόμου μεταφοράς τουλάχιστον κατά 500 Megawatt σε σχέση με την κατάσταση πριν τη θέση σε λειτουργία του έργου·
 - β) αναφορικά με την αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας, το έργο παρέχει δυναμικότητα αποθήκευσης που επιτρέπει καθαρή ετήσια παραγωγή ηλεκτρισμού ύψους τουλάχιστον 500 GWh·
 - γ) αναφορικά με τη μεταφορά αερίου, το έργο αφορά την επένδυση σε δυναμικότητα αντίστροφης ροής ή μεταβάλλει τη δυνατότητα μεταφοράς αερίου πέρα από τα σύνορα των οικείων κρατών μελών κατά τουλάχιστον 10% σε σχέση με την κατάσταση πριν τη θέση σε λειτουργία του·
 - δ) αναφορικά με την αποθήκευση αερίου ή το υγροποιημένο/συμπιεσμένο φυσικό αέριο, στόχος του έργου είναι ο άμεσος ή έμμεσος εφοδιασμός τουλάχιστον δύο κρατών μελών ή η συμμόρφωση με το πρότυπο υποδομής (κανόνας N-1) σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 994/2010·
 - ε) αναφορικά με τα ευφυή δίκτυα, το έργο αφορά εξοπλισμούς και εγκαταστάσεις μεσαίας και υψηλής τάσης που έχουν σχεδιαστεί για τάση ύψους 10kV ή ανώτερη. Στο εν λόγω έργο συμμετέχουν φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς και διανομής από τουλάχιστον δύο κράτη μέλη, που συγκεντρώνουν τουλάχιστον 100.000 χρήστες που παράγουν ή καταναλώνουν ηλεκτρική ενέργεια ή και τα δυο και αντιστοιχεί σε ζώνη κατανάλωσης τουλάχιστον 300 Gwh ανά έτος, εκ των οποίων το 20% προέρχεται από όρους χωρίς δυνατότητα μεταφοράς.
- (2) Για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχεία α) έως δ), τα κριτήρια που παρατίθενται στο Άρθρο 4 υπολογίζονται ως εξής:
- α) Η ενοποίηση της αγοράς, ο ανταγωνισμός και η ευελιξία των συστημάτων υπολογίζονται με βάση την ανάλυση που εκπονείται στο πλαίσιο του πιο πρόσφατου διαθέσιμου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως με τους εξής τρόπους:
 - μετρώντας, για τα διασυνοριακά έργα, τον αντίκτυπο στη δυνατότητα μεταφοράς του δικτύου και στις δύο κατευθύνσεις ροής ηλεκτρικού ρεύματος σε όρους ποσότητας ηλεκτρικού ρεύματος (σε MW) ή, για

έργα με σημαντικό διασυνοριακό αντίκτυπο, τον αντίκτυπο στη δυνατότητα μεταφοράς του δικτύου στα σύνορα μεταξύ των οικείων κρατών μελών με τρίτες χώρες ή εντός των οικείων κρατών μελών και στην εξισορρόπηση προσφοράς-ζήτησης και τις λειτουργίες του δικτύου στα οικεία κράτη μέλη·

- εκτιμώντας τον αντίκτυπο, για την περιοχή ανάλυσης κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 10, σε όρους κόστους παραγωγής και μεταφοράς για ολόκληρο το ενεργειακό σύστημα και εξέλιξης των τιμών της αγοράς που αποδίδεται στο έργο βάσει διαφορετικών σεναρίων προγραμματισμού, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τις διακυμάνσεις που προκύπτουν σε ό,τι αφορά τα οφέλη.
- β) Η μεταφορά της παραγωγής ανανεώσιμης ενέργειας σε σημαντικά κέντρα κατανάλωσης και κέντρα αποθήκευσης υπολογίζεται με βάση την ανάλυση που εκπονείται στο πλαίσιο του πιο πρόσφατου διαθέσιμου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως με τους εξής τρόπους:
- αναφορικά με τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, εκτιμώντας τη δυναμικότητα παραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ανά τεχνολογία, σε MW), που συνδέονται και μεταφέρονται λόγω του έργου, συγκριτικά με τη συνολική προγραμματισμένη δυναμικότητα παραγωγής από αυτούς τους τύπους ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο οικείο κράτος μέλος το 2020 σύμφωνα με τα εθνικά σχέδια δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/28/EK.
 - αναφορικά με την αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας, συγκρίνοντας τη νέα δυναμικότητα που προσφέρει το έργο με την συνολική υφιστάμενη δυναμικότητα για την ίδια τεχνολογία αποθήκευσης στην περιοχή ανάλυσης κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 10.
- γ) Η διαλειτουργικότητα και η ασφαλής λειτουργία του συστήματος εκτιμώνται σύμφωνα με την ανάλυση που εκπονείται στο πλαίσιο του πιο πρόσφατου διαθέσιμου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως μετρώντας τον αντίκτυπο του έργου στην αναμενόμενη απώλεια φορτίου για την περιοχή ανάλυσης κατά τα οριζόμενα στο παράρτημα V σημείο 10 σε όρους επάρκειας παραγωγής και μεταφοράς για μια σειρά χαρακτηριστικών περιόδων φορτίου λαμβανομένων υπόψη των αναμενόμενων αλλαγών σε ακραία καιρικά φαινόμενα που σχετίζονται με το κλίμα και των επιπτώσεών τους στην ανθεκτικότητα των υποδομών.

Κατά τον υπολογισμό των δεικτών αυτών λαμβάνεται υπόψη η συνολική δαπάνη για τον τεχνικό κύκλο ζωής του έργου.

- (3) Για τα έργα που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II σημείο 2, τα κριτήρια που παρατίθενται στο Άρθρο 4 υπολογίζονται ως εξής:
- α) Η ενοποίηση της αγοράς και η διαλειτουργικότητα υπολογίζονται μετρώντας την επιπλέον αξία του έργου για την ενοποίηση των τομέων της αγοράς και τη

σύγκλιση των τιμών, για την γενική ευελιξία του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της παρεχόμενης δυναμικότητας για αντίστροφες ροές με βάση διάφορα σενάρια.

- β) Ο ανταγωνισμός υπολογίζεται με βάση τη διαφοροποίηση, συμπεριλαμβανομένης της διευκόλυνσης της πρόσβασης σε εγχώριες πηγές εφοδιασμού, λαμβάνοντας διαδοχικά υπόψη τη διαφοροποίηση των πηγών, των υποκαταστάσεων και των οδών, καθώς επίσης και τον αντίκτυπο της νέας δυναμικότητας στο δείκτη HHI που υπολογίζεται με βάση τη δυναμικότητα για την περιοχή ανάλυσης που προσδιορίζεται στο παράρτημα V σημείο 10.
 - γ) Η ασφάλεια του εφοδιασμού σε αέριο υπολογίζεται μετρώντας την επιπλέον αξία του έργου για την βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητα του συστήματος και για την ενίσχυση της ευελιξίας που διαθέτει ακόμη το σύστημα, ώστε να αντιμετωπίζει τις διαταραχές στον εφοδιασμό με βάση διάφορα σενάρια καθώς και την επιπλέον δυναμικότητα που παρέχει το έργο, η οποία μετράται σε σχέση με το πρότυπο υποδομής (κανόνας N-1) σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 994/2010.
 - δ) Η βιωσιμότητα υπολογίζεται ως η συμβολή ενός έργου στη μείωση των εκπομπών και τη στήριξη της εφεδρείας της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ή της μεταφοράς ηλεκτρισμού σε αέριο και βιοαερίου, λαμβανομένων υπόψη των αναμενόμενων αλλαγών στις κλιματολογικές συνθήκες.
- (4) Για τα έργα που εμπίπτουν στην κατηγορία που αναφέρεται στο παράρτημα II σημείο 1 στοιχείο ε), κάθε λειτουργία που παρατίθεται στο Άρθρο 4 αξιολογείται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:
- α) Επίπεδο βιωσιμότητας: το κριτήριο αυτό υπολογίζεται εκτιμώντας τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο των υποδομών δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας·
 - β) Η δυνατότητα των δικτύων μεταφοράς και διανομής να συνδέονται μεταξύ τους και να μεταφέρουν ενέργεια από και προς τους χρήστες: το κριτήριο αυτό υπολογίζεται εκτιμώντας την εγκατεστημένη δυναμικότητα των καταναλωμένων ενεργειακών πόρων στα δίκτυα διανομής, την μέγιστη επιτρεπόμενη εισαγωγή ηλεκτρικής ενέργειας χωρίς κίνδυνο συμφόρησης στα δίκτυα μεταφοράς και την ενέργεια που δεν αποσύρεται από τις ανανεώσιμες πηγές λόγω συμφόρησης ή κινδύνου σε ό,τι αφορά την ασφάλεια·
 - γ) Συνδεσιμότητα δικτύων και πρόσβαση σε όλες τις κατηγορίες χρηστών του δικτύου: το κριτήριο αυτό αξιολογείται εκτιμώντας τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό τελών και τιμολογίων, καθώς επίσης και την δομή τους, στην περίπτωση εταιρειών ηλεκτροπαραγωγής, καταναλωτών και όσων έχουν και τις δύο ιδιότητες, καθώς επίσης και την παρεχόμενη λειτουργική ευελιξία για τη δυναμική εξισορρόπηση της ηλεκτρικής ενέργειας στο δίκτυο·

- δ) Ασφάλεια και ποιότητα του εφοδιασμού: το κριτήριο αυτό αξιολογείται εκτιμώντας την αναλογία της αξιόπιστης δυναμικότητας παραγωγής και του φορτίου αιχμής, το μερίδιο της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, τη σταθερότητα του δικτύου ηλεκτρισμού, τη διάρκεια και τη συχνότητα των διακοπών ανά πελάτη, συμπεριλαμβανομένων των διαταραχών που οφείλονται στο κλίμα και την απόδοση ποιότητας της τάσης·
- ε) Αποδοτικότητα και ποιότητα των υπηρεσιών σε ό,τι αφορά τον εφοδιασμό με ηλεκτρική ενέργεια και τη λειτουργία του δικτύου: το κριτήριο αυτό αξιολογείται εκτιμώντας το επίπεδο απωλειών των δικτύων μεταφοράς και διανομής, την αναλογία μεταξύ της ελάχιστης και της μέγιστης ζήτησης ηλεκτρισμού εντός καθορισμένης χρονικής περιόδου, τη συμμετοχή της πλευράς της ζήτησης στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και στα μέτρα ενεργειακής αποδοτικότητας, το ποσοστό χρησιμοποίησης (π.χ. μέση φόρτιση) των στοιχείων των δικτύων ηλεκτρισμού, τη διαθεσιμότητα των στοιχείων των δικτύων (σε σχέση με την προγραμματισμένη ή μη συντήρηση) και τον αντίκτυπο της στις επιδόσεις του δικτύου, καθώς επίσης και την πραγματική διαθεσιμότητα της δυναμικότητας του δικτύου σε σχέση με την κανονική αξία του·
- στ) Συμβολή στις διασυνοριακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας μέσω του ελέγχου της ροής του φορτίου, ώστε να μετριαστούν οι ροές κλειστού βρόγχου και να αυξηθούν οι δυνατότητες διασύνδεσης: το κριτήριο αυτό αξιολογείται εκτιμώντας την αναλογία μεταξύ της δυνατότητας διασύνδεσης ενός κράτους μέλους και τη ζήτηση που παρουσιάζει σε ηλεκτρική ενέργεια, την εκμετάλλευση των δυνατοτήτων διασύνδεσης και τα μισθώματα συμφόρησης μεταξύ των διασυνδέσεων.
- (5) Για τα έργα μεταφοράς πετρελαίου που εμπίπτουν στις κατηγορίες που ορίζονται στο παράρτημα II σημείο 3, τα κριτήρια που παρατίθενται στο Άρθρο 4 υπολογίζονται ως εξής:
- α) Η ασφάλεια του εφοδιασμού με πετρέλαιο υπολογίζεται εκτιμώντας την επιπλέον αξία της νέας δυναμικότητας που προσφέρει έργο για την βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ανθεκτικότητα του συστήματος και την ευελιξία που διαθέτει ακόμη το σύστημα, ώστε να αντιμετωπίζει τις διαταραχές στον εφοδιασμό με βάση διάφορα σενάρια.
- β) Η διαλειτουργικότητα υπολογίζεται εκτιμώντας το βαθμό στον οποίο το έργο βελτιώνει τη λειτουργία του δικτύου πετρελαίου, ιδιαίτερα παρέχοντας τη δυνατότητα των αντίστροφων ροών.
- γ) Η αποδοτική και βιώσιμη χρήση των πόρων υπολογίζεται εκτιμώντας το βαθμό στον οποίο το έργο αξιοποιεί τις υφιστάμενες υποδομές και συμβάλλει στην ελαχιστοποίηση των επιβαρύνσεων και κινδύνων που οφείλονται στο περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ-ΟΦΕΛΟΥΣ ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η μεθοδολογία για μια εναρμονισμένη ανάλυση κόστους-οφέλους για όλο το ενεργειακό σύστημα των έργων κοινού ενδιαφέροντος συνάδει με τις ακόλουθες αρχές που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα.

- (1) Η μεθοδολογία βασίζεται σε κοινό σύνολο εισερχόμενων δεδομένων που αντιπροσωπεύει τα συστήματα ηλεκτρισμού και αερίου κατά τα έτη $v+5$, $v+10$, $v+15$ και $v+20$, όπου v το έτος διενέργειας της ανάλυσης. Το σύνολο δεδομένων περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής:
 - α) Αναφορικά με την ηλεκτρική ενέργεια: σενάρια για τη ζήτηση, τη δυναμικότητα παραγωγής ανά είδος καυσίμου (βιομάζα, γεωθερμική ενέργεια, υδροηλεκτρισμός, πυρηνική ενέργεια, πετρέλαιο, στερεά καύσιμα, αιολική ενέργεια, φωτοβολταϊκή ηλιακή ενέργεια, συγκεντρωτικά ηλιακά συστήματα και άλλες τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας) και τη γεωγραφική τοποθεσία, τις τιμές των καυσίμων (μεταξύ άλλων της βιομάζας, του άνθρακα, του αερίου και του πετρελαίου), τις τιμές του διοξειδίου του άνθρακα, τη σύνθεση της μεταφοράς και, κατά περίπτωση, το δίκτυο διανομής και την εξέλιξή του, λαμβάνοντας υπόψη κάθε νέα σημαντική παραγωγή (συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων για τη δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα), τα έργα αποθήκευσης και μεταφοράς για τα οποία έχει ληφθεί η τελική απόφαση επένδυσης και τα οποία πρόκειται να τεθούν σε λειτουργία έως το τέλος του έτους $v+5$.
 - β) Αναφορικά με το αέριο: σενάρια για τη ζήτηση, τις εισαγωγές, τις τιμές των καυσίμων (συμπεριλαμβανομένου του άνθρακα, του αερίου και του πετρελαίου), τις τιμές του διοξειδίου του άνθρακα, τη σύνθεση του δικτύου διανομής και την εξέλιξή του λαμβάνοντας υπόψη όλα τα έργα για τα οποία έχει ληφθεί η τελική απόφαση επένδυσης και τα οποία πρόκειται να τεθούν σε λειτουργία έως το τέλος του έτους $v+5$.
- (2) Το σύνολο δεδομένων συνάδει με την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης και τις εθνικές νομοθεσίες κατά την ημερομηνία διενέργειας της ανάλυσης. Τα σύνολα δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την ηλεκτρική ενέργεια και το αέριο αντίστοιχα είναι συμβατά, ιδίως σε ό,τι αφορά τις υποθέσεις σχετικά με τις τιμές και τους όγκους σε κάθε αγορά. Το σύνολο δεδομένων καταρτίζεται κατόπιν επίσημης διαβούλευσης με τα κράτη μέλη και τις οργανώσεις που εκπροσωπούν όλους τους σχετικούς ενδιαφερομένους κύκλων συμφερόντων. Η Επιτροπή και ο Οργανισμός διασφαλίζουν την πρόσβαση στα απαιτούμενα εμπορικά στοιχεία από τρίτα μέρη, κατά περίπτωση.
- (3) Η μεθοδολογία παρέχει καθοδήγηση για την ανάπτυξη και τη χρήση του δικτύου και τη διαμόρφωση της αγοράς που είναι απαραίτητη για την ανάλυση κόστους-οφέλους.

- (4) Η ανάλυση κόστους-οφέλους βασίζεται στην εναρμονισμένη εκτίμηση του κόστους και των οφελών για τις διάφορες κατηγορίες αναλυόμενων έργων και καλύπτει τουλάχιστον την χρονική περίοδο που αναφέρεται στο σημείο 1.
- (5) Η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες δαπάνες: κεφαλαιουχικές δαπάνες, λειτουργικές δαπάνες και δαπάνες συντήρησης καθ' όλη τη διάρκεια του τεχνικού κύκλου ζωής του έργου και κόστος παύσης λειτουργίας και διαχείρισης αποβλήτων, κατά περίπτωση. Η μεθοδολογία παρέχει καθοδήγηση σχετικά με τα προεξοφλητικά επιτόκια που χρησιμοποιούνται για τους υπολογισμούς.
- (6) Αναφορικά με τη μεταφορά και την αποθήκευση ηλεκτρικής ενέργειας, η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τους δείκτες που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ. Σύμφωνα με τις μεθόδους που εφαρμόζονται για την κατάρτιση του πιο πρόσφατου διαθέσιμου δεκαετούς σχεδίου ανάπτυξης δικτύων στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, λαμβάνει επίσης υπόψη ιδιαίτερα τον αντίκτυπο του έργου στα εξής:
- α) τον ανταγωνισμό σε ό,τι αφορά την ισχύ που έχουν οι διάφοροι φορείς εκμετάλλευσης στην αγορά και τη σύγκλιση των τιμών μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών·
 - β) το κόστος της παραγωγής, μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένου του κόστους για την ιδιοκατανάλωση των σταθμών παραγωγής ηλεκτρισμού και το κόστος που σχετίζεται με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και τις απώλειες που οφείλονται στη μεταφορά κατά τη διάρκεια του τεχνικού κύκλου ζωής του έργου·
 - γ) το μελλοντικό κόστος για τη νέα επένδυση παραγωγής και μεταφοράς καθ' όλη τη διάρκεια του τεχνικού κύκλου ζωής του έργου·
 - δ) την λειτουργική ευελιξία, συμπεριλαμβανομένης της βελτιστοποίησης της ρύθμισης της ηλεκτρικής ενέργειας και των παρεπόμενων υπηρεσιών·
 - ε) την ανθεκτικότητα του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της προσαρμοστικότητάς του στο κλίμα και τις καταστροφές και την ασφάλειά του, ιδίως στην περίπτωση των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, όπως ορίζονται στην οδηγία 2008/114/ΕΚ.
- (7) Αναφορικά με το αέριο, η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τα αποτελέσματα της δοκιμής της αγοράς, όπως τις εποχές λειτουργίας, τις επιπτώσεις στους δείκτες που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ και τις ακόλουθες επιπτώσεις:
- α) τον ανταγωνισμό σε ό,τι αφορά την ισχύ που έχουν οι διάφοροι φορείς εκμετάλλευσης στην αγορά και τη σύγκλιση των τιμών μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών·
 - β) την ανθεκτικότητα του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της προσαρμοστικότητάς του στο κλίμα και τις καταστροφές και την ασφάλειά του, ιδίως στην περίπτωση των ευρωπαϊκών υποδομών ζωτικής σημασίας, όπως ορίζονται στην οδηγία 2008/114/ΕΚ·

- γ) την πιθανότητα και την ποσότητα της μη παρεχόμενης ενέργειας και την ενίσχυση της ασφάλειας και της ποιότητας του εφοδιασμού·
 - δ) τη συμβολή στην ενοποίηση διαφορετικών τομέων της αγοράς αερίου·
 - ε) την ευελιξία του δικτύου αερίου και τη συμμόρφωση που παρατηρείται σε αυτό.
- (8) Αναφορικά με τα ευφυή δίκτυα, η ανάλυση κόστους-οφέλους λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ.
- (9) Η λεπτομερής μέθοδος που χρησιμοποιείται για τη συνεκτίμηση των δεικτών που προσδιορίζονται στα σημεία 6 έως 8 καταρτίζεται κατόπιν επίσημης διαβούλευσης με τις οργανώσεις που εκπροσωπούν όλους τους σχετικούς ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων.
- (10) Η μεθοδολογία καθορίζει μια περιοχή ανάλυσης για τη διενέργεια ανάλυσης κόστους-οφέλους για κάθε επιμέρους έργο ή ανάλυσης σε περιφερειακό ή ενωσιακό επίπεδο. Η περιοχή ανάλυσης ενός επιμέρους έργου καλύπτει όλα τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες στην επικράτεια των οποίων πρόκειται να κατασκευαστεί, καθώς επίσης και όλα τα άμεσα γειτονικά κράτη μέλη και όλα τα κράτη μέλη που επηρεάζονται σημαντικά από το έργο.
- (11) Η μεθοδολογία καθορίζει την ανάλυση που θα διενεργηθεί, με βάση το σχετικό σύνολο εισερχόμενων δεδομένων, υπολογίζοντας τα αποτελέσματα της αντικειμενικής συνάρτησης με ή χωρίς κάθε έργο. Από την ανάλυση προκύπτουν τα κράτη μέλη στα οποία το έργο έχει καθαρό θετικό αντίκτυπο (δικαιούχοι) και εκείνα στα οποία το έργο έχει καθαρό αρνητικό αντίκτυπο (κράτη που θα αναλάβουν τις δαπάνες). Κάθε ανάλυση κόστους-οφέλους περιλαμβάνει αναλύσεις ευαισθησίας σχετικά με το σύνολο εισερχόμενων δεδομένων, την ημερομηνία θέσης σε λειτουργία διαφόρων έργων στην ίδια περιοχή ανάλυσης και άλλες σχετικές παραμέτρους.
- (12) Οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς και διανομής ανταλλάσσουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την κατάρτιση της μεθοδολογίας, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με τα δίκτυα και τη διαμόρφωση της αγοράς. Όσοι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς και διανομής συλλέγουν πληροφορίες για λογαριασμό άλλων τέτοιων φορέων κοινοποιούν στους συμμετέχοντες φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς και διανομής τα αποτελέσματα της συλλογής των δεδομένων. Για το κοινό μοντέλο του δικτύου και της αγοράς ηλεκτρισμού και αερίου που καθορίζεται στην παράγραφο 8 του Άρθρου 12, τα εισερχόμενα δεδομένα που αναφέρονται στο σημείο 1 καλύπτουν τα έτη $v+10$, $v+20$ και $v+30$. Επίσης, το μοντέλο θα επιτρέπει την πλήρη εκτίμηση των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένων κυρίως των εξωτερικών δαπανών, όπως εκείνες που σχετίζονται με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και συμβατικών ατμοσφαιρικών ρύπων ή την ασφάλεια του εφοδιασμού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

- (1) Το εγχειρίδιο των διαδικασιών διευκρινίζει τουλάχιστον τα εξής:
- α) τη σχετική νομοθεσία στην οποία βασίζονται οι αποφάσεις και οι γνωμοδοτήσεις σχετικά με τους διάφορους τύπους έργων κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας,
 - β) τις σχετικές απαιτούμενες αποφάσεις και τις γνωμοδοτήσεις,
 - γ) τα ονόματα και τα στοιχεία επικοινωνίας της αρμόδιας αρχής, των άλλων αρχών και των βασικών εμπλεκόμενων ενδιαφερομένων,
 - δ) τη ροή εργασιών, τη σύντομη παρουσίαση κάθε σταδίου της διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένου ενός ενδεικτικού χρονοδιαγράμματος,
 - ε) πληροφορίες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής, της δομής και του βαθμού λεπτομερειών που θα περιλαμβάνουν τα έγγραφα που θα υποβληθούν κατά την εφαρμογή των αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένου ενός καταλόγου ελέγχου,
 - στ) τα στάδια και τα μέσα συμμετοχής του ευρέως κοινού στη διαδικασία.
- (2) Για την αύξηση της συμμετοχής των πολιτών στη διαδικασία χορήγησης αδειών εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:
- α) Οι ενδιαφερόμενοι κύκλοι συμφερόντων που επηρεάζονται από έργο κοινού ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών αρχών, των γαιοκτημόνων και των πολιτών που κατοικούν κοντά στο έργο, του ευρέως κοινού και των οργανώσεών του, των οργανισμών και των ομάδων, ενημερώνονται διεξοδικά και ζητείται η γνώμη τους σε αρχικό στάδιο και με ασυγκάλυπτο και διαφανή τρόπο. Κατά περίπτωση, η αρμόδια αρχή στηρίζει ενεργά τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει ο φορέας υλοποίησης του έργου.
 - β) Οι αρμόδιες αρχές εξασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες δημόσιας διαβούλευσης για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος έχουν συγκεντρωτικό χαρακτήρα, όπου υπάρχει δυνατότητα. Κάθε δημόσια διαβούλευση καλύπτει όλα τα ζητήματα σχετικά με το συγκεκριμένο στάδιο της διαδικασίας, ενώ ένα τέτοιο ζήτημα δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης σε περισσότερες από μια δημόσιες διαβουλεύσεις. Τα ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο δημόσιας διαβούλευσης προσδιορίζονται σαφώς στη σχετική κοινοποίηση της δημόσιας διαβούλευσης.
 - γ) Οι παρατηρήσεις και οι ενστάσεις γίνονται δεκτές μόνο από την έναρξη της δημόσιας διαβούλευσης έως τη λήξη της προθεσμίας.
- (3) Το θέμα της συμμετοχής του κοινού περιλαμβάνει πληροφορίες τουλάχιστον για τα εξής:

- α) τους εμπλεκόμενους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων στους οποίους απευθύνεται η διαδικασία,
 - β) τα προτεινόμενα μέτρα,
 - γ) το χρονοδιάγραμμα,
 - δ) τους ανθρώπινους πόρους που εκχωρούνται για τα σχετικά καθήκοντα.
- (4) Στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης που θα διεξαχθεί πριν την υποβολή του φακέλου της αίτησης, τα εμπλεκόμενα μέρη πρέπει τουλάχιστον να:
- α) δημοσιεύσουν ενημερωτικό φυλλάδιο 15 σελίδων το πολύ, που θα παρέχει μια σαφή και συνοπτική επισκόπηση του στόχου και του προκαταρκτικού χρονοδιαγράμματος του έργου και θα αναφέρει τουλάχιστον τρεις εναλλακτικές προβλεπόμενες οδούς, τον αναμενόμενο αντίκτυπο, μεταξύ άλλων του αντικτύπου διασυνοριακού χαρακτήρα, και τα πιθανά μέτρα μετριασμού·
 - β) να ενημερώνουν τους επηρεαζόμενους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων σχετικά με το έργο μέσω του ιστοτόπου που αναφέρεται στο Άρθρο 10 παράγραφος 7 και άλλων κατάλληλων μέσων ενημέρωσης·
 - γ) να προσκαλούν εγγράφως τους επηρεαζόμενους ενδιαφερόμενους κύκλους συμφερόντων σε ειδικές συνεδριάσεις, κατά τη διάρκεια των οποίων θα συζητούνται τα ζητήματα που τους απασχολούν.
- (5) Ο ιστότοπος του έργου θα περιλαμβάνει τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:
- α) μια σύνοψη έκτασης 50 σελίδων το πολύ που δεν θα αναφέρεται σε τεχνικά ζητήματα, θα επικαιροποιείται τακτικά, στην οποία θα προβάλλεται τρέχουσα κατάσταση του έργου και, σε περίπτωση ενημερώσεων, θα προσδιορίζονται οι αλλαγές σε σχέση με τις προηγούμενες εκδόσεις του κειμένου·
 - β) τον προγραμματισμό σχετικά με το έργο και τη δημόσια διαβούλευση με σαφή αναφορά των ημερομηνιών και των χώρων διεξαγωγής των δημόσιων διαβουλεύσεων και των ακροάσεων·
 - γ) τα στοιχεία επικοινωνίας για τη λήψη όλων των εγγράφων για την αίτηση·
 - δ) τα στοιχεία επικοινωνίας για την υποβολή παρατηρήσεων και ενστάσεων κατά τη διάρκεια των δημόσιων διαβουλεύσεων·
 - ε) το εγχειρίδιο των διαδικασιών δυνάμει του Άρθρου 10 παράγραφος 1.